



دانشگاه یزد

دوفصلنامه علمی، دانشکده هنر و معماری دانشگاه یزد
سال دهم - شماره پانزدهم - بهار و تابستان ۱۴۰۱

ISSN: 2645-3711

معارف کوشش

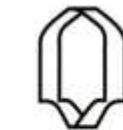
دوفصلنامه علمی معماری اسلامی

دوفصلنامه علمی معماری اسلامی

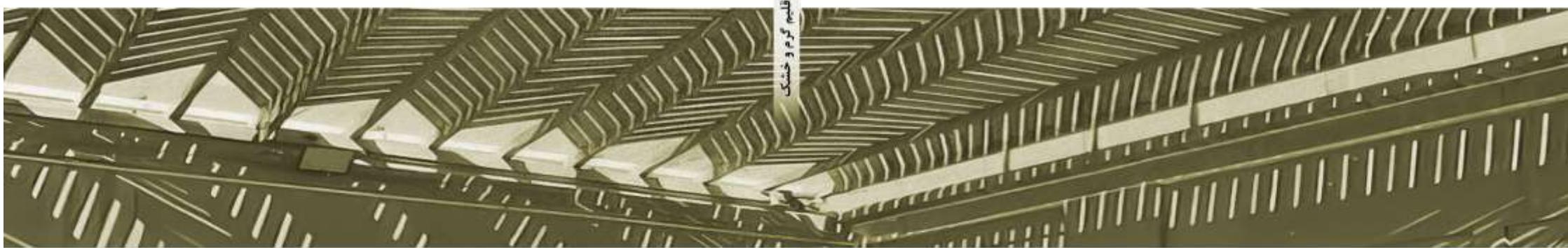
ARCHITECTURE IN HOT AND DRY CLIMATE

Yazd University- Faculty of Art & Architecture
spring & summer, Vol. 10, No. 15, 2022

ISSN: 2645-3711



Yazd University



بازشناسی و بازخوانی ملاحظات تعویضی در طرح اندیزی میدان نقش جهان اصفهان
یافتگران ملتمساً ایمان دیگریانی، ابرچ سفایی

و اکاوی تأثیر فرهنگ بر مسکن بلوجها از طریق سیه‌رنگانهای بوری لوئسان
سر رستگار زاده

بازخوانی الکوی معماری آیینی دوره قاجار (مطالعه موردی: حسینیه‌های ماداب، بهلوان، حاج‌نايب، دیزجه و دربجاغ، کاشان)
فضل سبلان، بهرام گسلی، پیر رستم زاده

ارزیابی اجتماع‌بندی حریط علیین در دانشکده هنر و معماری یزد بعد از افزونه پوشش منعرک جویی آن
حسن پورمحمدی قاسمی ملکی، ازاده حسّانی قربت، ارسلان مسیپیان

تأثیر سیاست‌های آموزشی بر کالبد معماری مدارس دوره اسلامی تمونه موردی: مدارس دوره تیموری و صفوی
هرضا پیرزاده، حمید حسّانی

بررسی میران و چگونگی کاربرد تناسبات در شمسه‌های کاشی کاری شده مساجد شیخ لطف الله و سید اصفهان
فاطمه‌زاده‌نیا، مرید حسروی‌پخش، فداء کاظمی

بررسی دگرگونی‌های الکوی معماری مساجد مردمی در ابتدای دوران نمونه موردی: مساجد شهر قم در اوائل دوره‌ی پهلوی
سعیده نظری‌آهنی، محمدی متنهن

بررسی ساختار معماری کبوترخانه میرزا احمد تورت (نوآوری در افزایش تولیدات کشاورزی)
محمد ندیمی‌کوئی، حسن اکبری سبب ابرقی

نمطچی‌چیدمان فضایی سکونتگاه‌های یزد بر اساس فنات
سمیه شهیدی

تبیین رابطه نورگیری فضای مرااج زنان خانه دار: مطالعه مقدماتی در اقلیم گرم و خشک کرمان
وحیده رحیمی‌نیا

و اکاوی معماری خانقاہ‌های یزد
غدوه ایمان سندی

تحلیل تمثیلی دولتخانه‌ی صفوی در الفیلم اصفهان
سیدا محمدی خیازان، سید اسرع مخدومی، یوسف نوری‌ملحق

Recognizing and Rereading Astronomical Considerations in the Planning of Naqsh-e Jahan Square in Isfahan

Analysis of the Impact of Culture on Baluch Housing through the Semiosphere of Iurii Lotman

Rereading the Pattern of Ritual Architecture of the Qajar Period(Case study: Madab Hosseiniyah, Pahlavan, Hajonayeb, Dizcheh and Darbbagh, Kashan)

Evaluating the Sociability of "Ellieen Yard" in the Yazd University's Art and Architecture School after Applying its Retractable Wooden Cover

The Impact of Educational Policies on the Islamic Schools Architecture. Case Study: Timurid and Safavid eras

A study of the amount and method of using of ratios in tiled Shamseh patterns in two mosques of Sheikh Lotfollah and Seyed Isfahan

Development of patterns of popular mosques of early modern era of the city of Qom

Investigation of the architectural structure of Mirza Ahmad Gavart Pigeon House.

Space syntax logic of Yazd settlements based on Qanat

Explaining the Relationship between Space Lighting and the temperament of ousewives: a pilot study in the hot and dry climate of Kerman

Study of the architecture of khanegah in Yazd

Allegorical Analysis of the Safavid Government House in the Climate of Isfahan

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



ناشر: دانشگاه یزد

صاحب امتیاز: دانشگاه یزد

مدیر مسئول: دکتر کاظم مندگاری

سردبیر: دکتر علی غفاری

مدیر اجرایی: دکتر عاطفه شهبازی

مدیر داخلی: دکتر علی شهابی نژاد

هیات تحریریه (به ترتیب حروف الفبا):

دانشیار دانشکده هنر و معماری - دانشگاه یزد

۱- دکتر سید محمدحسین آیت الله

دانشیار دانشکده هنر و معماری - دانشگاه یزد

۲- دکتر رضا ابوئی

استاد دانشکده هنر و معماری - دانشگاه تهران

۳- دکتر شاهین حیدری

استاد گروه جغرافیا - دانشگاه یزد

۴- دکتر محمدحسین سرائی

استاد گروه شهرسازی - دانشگاه شهید بهشتی تهران

۵- دکتر علی غفاری

استاد گروه معماری - دانشگاه شهید بهشتی تهران

۶- دکتر هادی ندیمی

دانشیار دانشکده هنر و معماری - دانشگاه یزد

۷- دکتر محمدرضا نقصان محمدی

دانشیار دانشگاه علم و صنعت ایران

۸- دکتر سید عباس یزدانفر

استاد دانشگاه تهران

۹- دکتر پیروز حناچی

استاد دانشگاه شهید بهشتی

۱۰- دکتر حمید ندیمی

استاد دانشگاه علم و صنعت

۱۱- خانم دکتر فاطمه مهدیزاده سراج

ویراستار علمی - ادبی: مهندس سید محمد رضا قدکیان

طراحی جلد و لوگو: مهندس شهاب الدین خورشیدی

ویراستار انگلیسی: دکتر احمد اسلامی زاده

عکس روی جلد: حیاط علین دانشکده هنر و معماری یزد

نشانی: یزد، خیابان امام خمینی، کوچه سهل بن علی، دانشکده هنر و معماری، دفتر مجله معماری اقلیم گرم و خشک

تلفن: ۰۳۵۳۶۲۲۲۹۸۵

تارنمای نشریه: <http://smb.yazd.ac.ir>

پست الکترونیکی: ahdc@journals.yazd.ac.ir

سیستم نشریه معماری اقلیم گرم و خشک دسترسی آزاد بوده و استفاده از مطالب و کلیه تصاویر آن با ذکر منبع بلامانع است.

نشریه معماری اقلیم گرم و خشک پس از چاپ در پایگاه اطلاع رسانی مجلات علمی و تخصصی ایران (magiran.com) پایگاه مجلات تخصصی نور (noormags.ir) و Google scholar نمایه می شود.

اسامی داوران این شماره:



باقری	فاطمه
بامداد	علی
برزگر	زهرا
بلالی اسکویی	آزیتا
پورسراجیان	محمود
جمشیدیان	محمد
حاتمیان	محمد رضا
خادم زاده	محمد حسن
داوطلب	جمشید
ذهب	سمیه
ذاکر عاملی	لیلی
راعی	حسین
رضایی ندوشن	محمد
سرفراز	حسین
طالبیان	محمد حسن
قدکیان	سید محمد رضا
کبیری سامانه	علی
کریمیان سردشتی	نادر
کشاورز	محسن
کیانی	مصطفی
لوک زاده	هادی
مستغنى	علیرضا
محمود زاده	امین
معززی مهرطهران	امیر محمد
ناسخیان	شهریار
نیک زاد	ذات الله
ولی بیگ	نیما
یزدان فر	عباس

فهرست

شماره صفحه

۱-۳۲

بازشناسی و بازخوانی ملاحظات نجومی در طرح اندازی میدان نقش جهان اصفهان

یاغش کاظمی، غلامرضا کیانی دهکیانی، ایرج صفایی

۳۳-۴۸

واکاوی تأثیر فرهنگ بر مسکن بلوچ‌ها از طریق سپهنشانه‌ای یوری لوتمان

سحر رستگارزاده

۴۹-۷۶

بازخوانی الگوی معماری آینین دوره قاجار (مطالعه موردی: حسینیه‌های ماداب، پهلوان، حاج‌نایب، دیزجه و درب‌باغ، کاشان)

عسل ستار، بهرام گسیلی، یاور رستم زاده

۷۷-۹۳

ارزیابی اجتماع‌پذیری حیاط‌علیین در دانشکده هنر و معماری یزد بعد از افزونه پوششی متحرک چوبی آن حسین پورمهدی قایم مقامی، آزاده خاکی قصر، آرمان صدیقیان

۹۴-۱۱۴

تأثیر سیاست‌های آموزشی بر کالبد معماری مدارس دوره اسلامی نمونه موردی: مدارس دوره قیمودی و صفوي

مهسا بهداروند، حامد حیاتی

۱۱۵-۱۳۴

بررسی میزان و چگونگی کاربرد تناسبات در شمسه‌های کاشی‌کاری شده مساجد شیخ لطف الله و سید اصفهان غلامرضا هاشمی، مریم حضوربخش، قباد کیانمهر

۱۳۵-۱۵۸

بررسی دگرگونی‌های الگوهای معماری مساجد مردمی در ابتدای مدرنیته در ایران نمونه موردی: مساجد شهر قم در اوایل دوره پهلوی (۱۳۰۴-۱۳۴۰ش)

مسعود ناری قمی، مهدی ممتحن

۱۵۹-۱۷۸

بررسی ساختار معماری کبوترخانه میرزا احمد گورت (نوآوری در افزایش تولیدات کشاورزی)

حسن اکبری

۱۷۹-۱۹۶

منطق چیدمان فضایی سکونتگاه‌های یزد بر اساس قنات

سمیه شهری

۱۹۷-۲۱۰

تبیین رابطه نورگیری فضای با مزاج زنان خانه دار: مطالعه مقدماتی در اقلیم گرم و خشک کرمان

وحیده رحیمی مهر

۲۱۱-۲۳۱

واکاوی معماری خانقه‌های یزد

داوود امامی میبدی

۲۳۱-۲۴۴

تحلیل تمثیلی دولتخانه‌ی صفوی در اقلیم اصفهان

ساینا محمدی خجازان، سید امیر سعید محمودی، بهمن نامور مطلق



مقاله پژوهشی

بازخوانی الگوی معماری آئینی دوره قاجار

(مطالعه موردي: حسینیه های ماداب، پهلوان، حاج نایب، دیزچه و درب باغ)

علی ستار^۱، بهرام گسلی^{۲*}، یاور رستم زاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

۲- استادیار دانشکده معماری، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

(دریافت: ۱۴۰۰/۰۲/۲۲، پذیرش: ۱۴۰۰/۱۲/۰۲)

چکیده

دوره قاجار به دلیل گرایشات مذهبی شاهان قاجار به عنوان یکی از ادوار مهم در تاریخ ایران در زمینه ارج نهادن به احداث بنایی مذهبی آئینی شناخته می شود؛ در این دوره حسینیه ها از جایگاه ویژه ای برخوردار شدند، همچنین شهر کاشان با توجه به پیشینه مذهبی و وجود علمای شیعه، سیار مورد توجه شاهان قاجار قرار گرفت که منجر به ساخت اماكن مذهبی متعدد از جمله حسینیه ها گردید. لیکن چگونگی الگوی معماری این حسینیه ها به عنوان الگوی معماری آئینی دوره قاجار همواره مورد پرسش بوده و با شباهتی قرین گشته است. لذا دستیابی به الگوی معماری به کار رفته در حسینیه های دوره قاجار به عنوان نمونه ای از معماری آئینی این دوره جهت رفع ابهامات و از آن مهمتر معرفی الگویی همخوان با زمینه و عملکرد به منظور ارتقاء کیفی و فرهنگی معماری کنونی شهر کاشان حائز اهمیت است؛ از این رو هدف پژوهش بر مبنای بازخوانی و دستیابی به الگوی معماری حسینیه های دوره قاجار شهر کاشان شکل گرفته است. در این راستا ۵ حسینیه دوره قاجار شهر کاشان شناسایی شد و بر اساس روشی توصیفی تحلیلی با مطالعات میدانی در کنار مطالعه استاد، مدارک و متون تاریخی در سه سطح کلان، میانی و خرد مورد تحلیل و بازخوانی قرار گرفت و در نهایت با تطبیق و تحلیل اطلاعات گردآوری شده به پرسش های مطرح شده در پژوهش شامل چگونگی ویژگی های الگوی کالبدی فضایی حسینیه ها و نیز تشابهات و تمایزات موجود در این الگو پاسخ داده شد. با وجود تمایزات اندکی در اجزاء ورودی و نیز تعداد ورودی ها، ابعاد گنبدخانه و الحاقات، نتایج حاصل از مقایسه و تطبیق تحلیل ها در مورد هر یک از نمونه ها حاکی از وجود الگوی معماری ثابت، مشخص و مرکزگرا از جنبه پلان، فرم، سازماندهی فضایی، نما، مصالح و همچنین تزئینات است که از مهم ترین اصول معماری آئینی (تقارن، سلسه مراتب، مرکزگرایی و درون گرایی) پیروی می کند. در نتیجه می توان گفت شاخص ترین ویژگی های الگوی معماری (کالبدی و فضایی) حسینیه ها عبارت است از هندسه و فرم مشخص، دسترسی پذیری، تجلی فضایی نمایشی، مقدس و متمرکز بواسطه سازماندهی فضایی و بکارگیری عناصر کالبدی خاص نظیر نورگیر، گند و کاربندی در فضایی با وسعت متوسط ۳۵۰ تا ۲۰۰ مترمربع.

کلمات کلیدی: کاشان، دوره قاجار، الگو، نظام کالبدی، معماری آئینی

۱- مقدمه

معماری هر قومی تبلور دین، مذهب و باورهایی است که به عنوان بخشی از فرهنگ و میراث معنوی هر جامعه‌ای نقش بسیار مهمی در پیدایش آیین‌های فرهنگی بر عهده دارند. به گفته آمس راپورت عامل فرهنگی به ویژه اعتقادات مذهبی، اساس ایجاد زیستگاه‌های انسانی بوده است و در نظم‌دهی به سکونت‌گاه‌ها، مذهب غالباً به شیوه نمادگرایانه عمل کرده است (خاک زند و تیموری گردد، ۱۳۹۴: ۵۶ و ۵۷). به عبارت دیگر «هر فرهنگ الگوی رویدادهای خود را با آن دسته از عناصر کالبدی فضا مشخص می‌کند که در آن فرهنگ متداول‌اند» (الکساندر، ۱۳۹۶: ۵۹). این عناصر کالبدی معین مداوم تکرار می‌شوند و به عنوان الگوهایی ثابت، به شکل‌هایی گوناگون با هم ترکیب شده و جنبه روایتگر معماری که حاوی پیام‌های نمادین است را شکل می‌دهند (کاظمی شیشوان و بایوردی، ۱۳۹۸: ۴۰). بنابراین الگوهای معماری بجامانده از قرون متمامی در باززنده‌سازی فرهنگ، باورها و آیین جوامن نقش کلیدی ایفا می‌نمایند؛ لذا شناخت صحیح و استخراج الگوهای معماری از زمینه تاریخی خود امری ضروری و اثراگذار محسوب می‌گردد، چرا که با ورود به عصر جهانی شدن و ظهور الگوهای فاقد معنا و ناهمگون با زمینه، شاهد پیدایش معماری ناهنجار و ناکارآمد هستیم که هیچ‌گونه پیوندی با فرهنگ منطقه و نیز عملکردی که برای آن طراحی شده است ندارد. این معضل به ویژه در معماری فضاهای آیینی و مذهبی بسیار چشمگیر است و این گونه فضاهای را دچار گونه‌ای گسیختگی و تضاد با کاربری و هدفی که برای آن طراحی شده‌اند نموده است. در نتیجه، فرهنگ‌سازی در رابطه با باززنده‌سازی الگوهای معماری آیینی کارآمد گذشته ممکن نخواهد شد مگر با بازخوانی و شناخت صحیح این الگوهای ارزشمند که در رابطه با معماری آیینی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده‌اند. با توجه به مطالب ذکر شده هدفی که پژوهش حاضر بر اساس آن شکل گرفته است، بازخوانی و معرفی الگوی معماری آیینی دوره قاجار است. چرا که دوره قاجار در ارتباط با رونق و گسترش فضاهای آیینی مذهبی چون حسینیه‌ها و تکایا در پی توجه و سیاست حاکمان وقت از اهمیت و جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده است. به عبارتی «شاهان قاجار برای مشروعیت‌بخشی به حکومت خود به حمایت از تشیع و برگزاری آیین‌های مربوط به آن و همچنین تأمین هزینه‌های تعزیزی‌ها، حسینیه‌ها و تکایا مبادرت می‌ورزیدند» (شریفی شکوه، ۱۳۹۷: ۱۳۲). همچنین شهر زمینه حسینیه‌های مورد نظر، کاشان در نظر گرفته شده است، زیرا با وجود آن که از پیشینه و گذشته‌ای غنی در رابطه با آیین، مذهب و تشیع برخوردار است و حسینیه‌ها به عنوان شاخص و المان هویت‌ساز شهر کاشان از جایگاه والا و ارزشمندی برخوردار هستند، لیکن در ارتباط با الگوی معماری به کار رفته در این بناها مطالعات چندانی صورت نگرفته است. همچنین در معماری معاصر این شهر نیز «شاهد گستاخنگی، نفوذ مؤلفه‌های غیر بومی و ناآشنا با حافظه بصری مردم و عدم توجه به زمینه در بافت تاریخی آن هستیم» (نظام‌دوسن و همکاران، ۱۳۹۸: ۶)؛ لذا ضرورت معرفی و به کارگیری الگوهای بومی منطقه به‌ویژه در معماری بناهای مذهبی- آیینی احساس می‌شود. فرضیه پژوهش بر مبنای یکسان بودن الگوی معماری حسینیه‌های دوره قاجار کاشان شکل گرفته است.

پرسش‌های پژوهش:

- الگوی معماری آیینی حسینیه‌های دوره قاجار کاشان از چه ویژگی‌هایی برخوردار است؟
- وجود اشتراک و افتراق موجود در الگوی معماری آیینی متجلی در حسینیه‌های دوره قاجار کاشان چیست؟
- در پژوهش حاضر به تحولات باستان‌شناسانه و زمینه‌های اجتماعی شکل‌گیری حسینیه‌ها و تأثیرات آن‌ها در روابط اجتماعی پرداخته نشده است، بلکه پژوهش سعی در دست یافتن به الگوی معماری آیینی متجلی در حسینیه‌های دوره قاجار از ابعاد مختلف و بررسی ویژگی‌های آن دارد.

۲- روش تحقیق

روش به کاررفته در پژوهش حاضر مبتنی بر شیوه‌های تحقیق کیفی شکل گرفته است و به لحاظ هدف، کاربردی محسوب شده و از نظر ماهیت، توصیفی - تحلیلی است. اطلاعات مورد نیاز تحقیق براساس مطالعات میدانی در کنار مطالعه اسناد، مدارک و متون تاریخی گردآوری شده‌است و ابزار اصلی گردآوری اطلاعات، مشاهده (توصیفی) است. در این روش تلاش می‌شود با مطالعه، مشاهده و بررسی شواهد و منابع اسنادی و شفاهی، اطلاعات مورد نیاز استخراج شود و الگوی مورد نظر از طریق بررسی، مطالعه و تحلیل اطلاعات جمع‌آوری شده حاصل گردد. بدین معنی که ابتدا با مطالعه کتابخانه‌ای، سپس با توصیف آنچه مشاهده شده است و در نهایت با تطبیق و تحلیل اطلاعات گردآوری شده در سه سطح کلان، میانی و خرد که در ادامه توضیح داده می‌شود، الگوی موردنظر مورد بازخوانی قرار گیرد. در ارتباط با پنج حسینیه دوره قاجار فرضیه پژوهش مورد بررسی و در نهایت اثبات یا رد می‌شود، همچنین به سوالات مطرح شده پاسخ داده خواهد شد.

۳- پیشینه پژوهش

با توجه به اهمیتی که معماری آینینی در شکل‌گیری بافت شهرهای اسلامی دارا است، مطالعات گسترده‌ای در این زمینه به ویژه در ارتباط با معماری مساجد در ابعاد گوناگون انجام شده و در دوره‌های مختلف پژوهش‌های عمدۀ ای صورت گرفته است. با این وجود در ارتباط با معماری حسینیه‌ها و تکایا چندان منابع قابل توجهی در دسترس نیست. پژوهش‌های محدودی نیز که در این زمینه انجام شده‌اند از دو جنبه اقلیمی و فرهنگی معماری، عوامل شکل‌گیری بنای حسینیه‌ها را مورد بررسی قرار داده‌اند. از جمله در مقاله‌ای با عنوان «الگوی کالبدی حسینیه‌ها: ریشه‌ها و تحولات»، از جنبه فرهنگی به معماری حسینیه‌ها پرداخته و ریشه‌الگوهای کالبدی حسینیه‌ها از نظر شکلی و کارکردی، مدارس معرفی نموده است (ناری قمی، ۱۳۹۵). در مقاله‌ای دیگر با عنوان «شناخت الگوی کارکرد فضای شهر تفت»، یافته‌های پژوهش براساس روش توصیفی پیمایشی نشانگر رابطه‌ای متقابل بین الگوهای رفتاری و الگوی کارکرد فضای حسینیه است، فضای آینین چون حسینیه‌ها را برگرفته از رفتارهای آینینی جمعی دانسته و الگوی آن را فضا - رفتار معرفی نموده است (رجی، نقصان محمدی و منتظرالحجج، ۱۳۹۸). در پژوهشی با عنوان «خانه به مثابة حسینیه، تدوین الگویی برای خانه‌های امام حسینی یزد» جهت تداوم آینین عاشورایی سعی در ارائه الگویی مناسب برای خانه‌های امام حسینی شهر یزد که به منزله حسینیه هستند دارد (آسایش، ۱۳۹۹).

در پژوهش «بررسی نقش اقلیم بر نوع معماری و تزیینات حسینیه نواب بیرون‌جند»، حسینیه‌ها را از جنبه اقلیمی مورد بررسی قرار داده است و نتایج بیانگر تأثیر اقلیم بر طرح معماری این بنای است (هاشمی زرج آباد و صادقی و زارعی، ۱۳۹۵). همچنین در کتابی با عنوان «معماری تکایای ایرانی» به دسته‌بندی و مطالعه معماری حسینیه‌ها و تکایا بر اساس اقلیم پرداخته و الگوی معماری حسینیه‌ها را از نظر هندسی منظم‌تر از سایر بنای‌های مذهبی معرفی نموده است (ذوقی حسینی، ۱۳۹۱). ولی در پژوهش «تأثیر آینین تعزیه بر معماری بومی تکایای مازندران - طایفه اسک آمل» نتایج برخلاف پژوهش قبل بیانگر تأثیر بیشتر عوامل فرهنگی نسبت به عوامل اقلیمی بر فرم، نمادها و فضای عملکردی تکایا است. فضا جهت پاسخگوئی به مقاصد مشارکت و تعاملات اجتماعی از برونقرا به درونگرای حیاط مرکزی تغییر یافته است (حسن‌پور و سلطان‌زاده، ۱۳۹۸). در مقاله‌ای دیگر با عنوان «پیوند آینین تعزیه با عناصر کالبدی در حسینیه شوکتیه بیرون‌جند» یافته‌ها گواه نقش آینین تعزیه و مراسم مذهبی در شکل‌گیری فضای کالبدی حسینیه هستند، نقشه و عناصر کالبدی آن از جمله پلان اصلی، سکوی نمایش، تالار و طاق‌نمایان دو طبقه پیرامون صحن در راستای پاسخگویی به کارکرد و نیاز مجالس عزاداری طراحی گردیده است (شاطری و آرزومندان، ۱۳۹۴).

با توجه به اهمیت و جایگاهی که حسینیه‌های دوره قاجار در هویت‌بخشی به شهر کاشان داشته‌اند، در ارتباط با الگوی معماری آن‌ها منابع پژوهشی اندکی وجود دارد و مطالعات و پژوهش‌های انجام شده تنها به برداشت‌های میدانی اداره میراث فرهنگی کاشان

محدود شده است. لذا دستیابی به الگوی معماری این فضاهای آیینی عامل اصلی شکل‌گیری پژوهش حاضر است، همچنین از مطالعات اسناد، تهیهٔ عکس، برداشت‌های میدانی و مصاحبهٔ محلی برای پیشبرد پژوهش بھرگرفته شده است.

۴- چارچوب نظری پژوهش

در این بخش به شناخت مباحث و مفاهیم بنیانی مرتبط با پژوهش که در شکل‌گیری پژوهش و مطالعات انجام شده نقش اساسی را داشته‌اند پرداخته می‌شود. شناخت مفاهیم می‌تواند در بازخوانی هر چه بهتر و صحیح‌تر الگوی معماری حسینیه‌ها مؤثر واقع شود و در ادامه روند پژوهش به پیشرفت تحقیق و مطالعات کمک نماید.

۱-۴ معماری آیینی

آیین^۱ در لغت به معنای سیرت، رسم، عرف، عادت، روش، خلق، خصلت، خوی، منش، طبع، ادب و روش آمده است (دهخدا، ۱۳۲۵: ۲۳۱). آیین‌ها نوعی نمایش اجتماعی نمادین هستند که تحت شرایط خاصی در جامعه بروز می‌کنند و به افراد حکم می‌کنند که به آن نوع خاص عمل نمایند (خرمرویی و همکاران، ۱۳۹۷: ۵۵)، به گفتهٔ ترنر^۲ آیین‌ها عبارتند از فعالیت‌هایی کلیشه‌ای در بردارنده اشارات، کلمات و اشیایی ویژه که برای تأثیرگذاری بر موجودات و نیروهای مافوق طبیعی، با هدف تأمین مصالح و منافع آیین‌گذاران در مکان‌هایی مجزا انجام و طراحی می‌شوند (Turner, 1973: 1100). اما کن مذهبی نظیر مساجد، حسینیه‌ها و تکایا که از معماری آیینی ویژه‌ای برخوردارند جزئی از کالبد و بنای مناظر آیینی محسوب می‌شوند. به این معنی که معماری به عنوان تجلی گاه آیین تجسد می‌یابد و باعث بروز و تجلی مفاهیم و معانی آیینی بواسطه عناصر کالبدی خود می‌گردد. بازترین نمونه این تجلی، منظر عاشورایی است که هر ساله با جلوه‌های آیینی خاص خویش بر معرفت روحانی آیین‌گذاران افزوده و مکان و زمانی فرامادی را شکل می‌دهد.

به سبب اهمیت و جایگاه ارزشمندی که آیین در بین اشار مختلف جامعه دارد، زمان و مکان برگزاری آن از دیگر اوقات و مکان‌ها ممتاز می‌شود؛ به عبارتی نمی‌توان آیین‌ها را در هر مکانی برگزار نمود و هرچه آیین با اهمیت‌تر، زمان و مکان برگزاری آن برجسته‌تر در نظر گرفته می‌شود. همچنین آیین با مرزبندی بین امور و با قاب‌بندی لحظه‌ها و مناظر، جامعه را از نظر فضا و مکان علامت‌گذاری می‌کند. به عنوان مثال یک امامزاده حریمی دارد که با معماری ویژه خویش از دیگر مکان‌ها تمایز می‌شود و به این ترتیب جایگاهی در سلسله‌مراتب ارزشی جامعه پیدا می‌کند (گیویان، ۱۳۸۵: ۱۸۳). معماری آیینی متشكل از سازه‌هایی‌اند که به گونه‌ای سمبولیک، حضور آیین‌های مختلف را منعکس می‌کنند. استوپای هندی، زیگورات‌های بین النهرینی، مساجد اسلامی، ... نمونه آن هستند (ذال و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۳۵). بنابر آنچه ذکر شد هدف از برگزاری آیین‌ها رسیدن به زمانی ازلى و آغازین مرتبط با واقعه‌ای دیرینه است، که برای این وصول به مکانی درخور نیاز است که توان تبلور آیین را دارا است، این موضوع برای آئین‌های مختلف صادق بوده و تنها تمایز در معماری آئینی فرهنگ‌های مختلف در استفاده از عناصر کالبدی برخواسته از فرهنگ بومی و نوع آئین مردمان است. لذا در این موقعیت است که معماری آیینی ارزش و جایگاه واقعی خود را می‌یابد.

۲-۴ الگو در معماری آیینی ایران

دهخدا الگو را با واژه‌های مدل، سرمشق، مقتدى، اسوه، قدوه، مثال و نمونه معنی می‌کند (دهخدا، ۱۳۴۲: ۷۷). آکسفورد واژه Pattern را به معنی روش، کپی‌برداری، سازمان‌دهی خطوط و اشکال و یک نمونهٔ طراحی تعریف می‌کند (Oxford, 2010, 1111). الگوها در شکل‌دهی به فضاهای دوران‌های باستان تا امروز نقش مهمی را ایفا کرده‌اند، همچنین قابلیت تکرار در دوره‌های

مختلف را دارا هستند بی‌آنکه خلی در کارکرد و فضا آفرینی آن‌ها وارد شود. الگوهای معماری ابزاری برای تجلی زبان، فرهنگ، ارزش‌ها، آینین‌ها و باورهای جامعه در کالبد شهر و بنایها هستند. بنایه نظر کریستوفر الکساندر^۳ هر الگو در معماری راه حلی برای یک مسئله طراحی محسوب می‌گردد که بشر در رویارویی با فضای کالبدی با آن مواجه می‌شود؛ که سبب بهبود کارکرد فضا گشته و امکان انطباق الگوهای رفتاری را با قابلیت فضا فراهم می‌نماید، همچنین درک صحیحی از فضای معماری در مخاطب ایجاد می‌نماید (الکساندر، ۱۳۹۶: ۲۱۷ و ۲۱۳).

به عبارتی الگوهای معماری حاصل تجربه بشری بوده‌اند و ابزاری برای تولید فرم و فضای معماری محسوب می‌شوند. راهکارها و فناوری‌های برگرفته از طبیعت که در طول تاریخ در تمدن‌های مختلف شکل گرفته‌اند نیز راهکارهایی بوده‌اند که توان تبدیل شدن به الگوهای معماری را داشته‌اند (نقابی و همکاران، ۱۳۹۹: ۱۲۰). همچنین سنت‌ها دربرگیرنده راه حل‌هایی‌اند که توسط افراد زیادی در طول زمان به تدریج شکل گرفته‌اند، بنابراین الگوهای طراحی با شیوه معيشت و زندگی مردم مرتبط‌اند (افتخاری، ۱۳۹۴: ۳۰) به عنوان مثال الگوهای معماری آینینی با الگوهای رفتاری و الگوهای اجتماعی ترکیب شده و الگویی جدید که در برگیرنده ویژگی هر سه است، بروز می‌نماید ضمن اینکه هر الگو ویژگی‌های خاص خود را نیز دارد.

در ایران پس از کم رنگ شدن معابد زیگوراتی، معابد چارتاقی جایگزین آن‌ها شدند که این معابد نیز به نحوی در ارتباط با الگوی مقدس کوه‌ها و معابد غاری درون آن‌ها بوده‌اند (بابک و همکاران، ۱۳۹۹: ۶۶). لذا می‌توان نخستین الگوی معماری آینینی ایرانیان را بنابر آنچه اشاره شد که معرفی نمود که در ابتدا براساس نیاز به امنیت و حفاظت از آن برای اعمال آینینی چون قربانی و طواف بهره گرفته شده است و به مرور زمان با نیازهای معنوی و روحی و روانی درسطح بالاتر درآمیخته است و الگویی جدید متناسب با زمان خود را شکل داده است.

در نهایت می‌توان مهم‌ترین اصول حاکم بر معماری آینینی، چنان‌که در معماری چارتاقی که زیربنای معماری آینینی ایران را شکل می‌دهد قابل مشاهده است، «اصل تقارن (تعادل - عدالت محوری)، اصل سلسله مراتب (سیر از ظاهر به باطن)، اصل تقدم درونگرایی بر بروزنگرایی، اصل مرکزگرایی» (حسن‌پور و سلطان‌زاده، ۱۳۹۸: ۲۶۷-۲۶۵) معرفی نمود.

۳-۴ معماری آینینی در دوره قاجار

معماری عصر قاجار (۱۳۰۴-۱۳۷۴.ش) از یک طرف در تداوم معماری ادوار پیشین قرار داشته و از طرف دیگر با بداعت‌ها و نوآوری‌های بی‌بدیلی همراه بوده است (قنبی و همکاران، ۱۳۹۶: ۴۴)، لذا می‌توان گفت معماری دوره قاجار تلفیقی بوده است از سنت، فرهنگ، مذهب با مشارکت عناصر غربی که به شیوه استادانه‌ای در کنار هم به کار برده شده‌اند.

زیربنای معماری دوران قاجار را معماری دوران صفوی تشکیل می‌دهد (حق‌پرست و همکاران، ۱۳۹۳: ۴۵). به دلیل تلاش شاهان قاجار برای مشروعیت بخشیدن به سلطنت خود به واسطه حمایت از فعالیت‌های مذهبی، مراسم آینینی و سوگواری به عنوان یکی از پایگاه‌های قدرتمند اجتماعی در فرهنگ عامه شناخته شد (روحانی قوچانی و همکاران، ۱۳۹۸: ۵۷)؛ در نتیجه سبب افزایش اهمیت فضاهای آینینی چون تکایا گردید و کیفیت معماری این‌گونه فضاهای را ارتقاء بخشید. به عبارتی ادبیات و هنر در هر جامعه، تابع ذوق، سلیقه و احساسات مردم است که با توجه و استقبال حکومت‌ها و دولتها قابل رشد و توسعه سریع است (شريفی شکوه، ۱۳۹۷: ۱۳۴). نخستین تکیه دولتی توسط حاج میرزا آغاسی وزیر محمدشاه در سال ۱۲۴۹.ق (۱۲۱۶.ش) در سمت غربی کاخ گلستان بنایه شد، بنابر گفتۀ الکساندر خوتسکو^۴ لهستانی «در این تکیه عناصر اصلی حسینیه مشاهده می‌شود. این عناصر عبارت است از: سکوی گرد یا مریع در وسط، دارستی که چادر را که برای محافظت از آفتاب و هوای بدکشیده می‌شود، نگه می‌دارد. همچنین طاق‌نما در دو طبقه و میز روضه‌خوان. این محل را با انواع شال‌ها، قالی‌ها، علم‌ها و بیرق‌ها آذین می‌کرند»، این تکیه الگویی شد برای سایر تکایایی که در بی‌آن در تهران و شهرستان‌ها بنایه شد (کوهستانی نژاد، ۱۳۸۷: ۱۱۷).

بنابر آیچه گفته شد علی‌رغم نفوذ معماری غرب در دوره قاجار، معماران ایرانی هوشمندانه آن را با سنت و فرهنگ خویش آمیخته و توانسته‌اند سبک و الگویی در تداوم سنت گذشته ایجاد نمایند و به نحوی معماری گذشته را با داشت خویش در ارتباط با فضا ارتقاء بخشیده و گامی در جهت تحول و پیشرفت آن بردارند.

۴- حسینیه‌ها، بارزترین نمود معماری آیینی

الگوهای مذهبی برآمده از باورها، نیازها و گرایش‌های دینی قشرهای گوناگون وابسته به آن مذهب است که به صورت آیین‌ها، نمادها، جشن‌ها و عزاداری‌ها ظهرور می‌باشد (کشاورز و چلونگر، ۱۳۹۷: ۱۶۹). که از این میان آیین سوگواری از کهن‌ترین و بنیادی- ترین آیین‌های تاریخ ایران است؛ این آیین‌ها پس از اسلام، همگام با ایدئولوژی اسلامی و فلسفه سوگواری در تشیع، به‌واسطه عشق و ارادت قلبی شیعیان به امام حسین(ع) همواره از مهم‌ترین آیین‌های ملی ایران به شمار رفته است (مرتضائی نعمتی، ۱۳۹۸: ۱۱۲). لذا با توجه به مطالب بیان شده و جایگاه ویژه و ارزشمندی که آیین‌های عاشورایی در نزد مردم دارند، اهمیت و ضرورت فضایی درخور و پاسخ‌گو به انتظارات عزاداران از فضا و برآمده از آرمان‌های ایشان در برگزاری آیین سوگواری سیدالشهدا محسوس است، همچنین باید قابلیت لازم را برای اتصال و پیوند عزاداران با آن واقعه جانگذار دara باشد.

به عبارتی شدت تأثیر آیین‌ها بر کالبد شهر تا اندازه‌ای بوده است که منجر به خلق فضاهای عمومی آیینی در شهر گردیده است؛ چنان‌که مهم‌ترین فضاهای اجرای آیین‌های عاشورایی در ایران حسینیه‌ها و تکایا هستند (علی الحسابی و پای کن، ۱۳۹۲: ۳۳). حسینیه‌ها و تکایای ایرانی، مظہر پیوند زمان، مکان و مردم هستند (امین‌زاده، ۱۳۷۹: ۵۵) که در امتداد ساختارهای مساجد، زاویه‌ها و تکایا و در نتیجه آمیختگی و بازساخت بخش‌هایی از اهداف عملکردی آن‌ها به وجود آمده‌اند به گونه‌ای که رسالت مهم حسینیه‌ها و تکایا احیای حادثه و واقعه کربلا است و به دلیل هویت متمایز و منحصر‌بفرد خود (قوچانی و تاجی، ۱۳۹۸: ۳) به عنوان شاخص شهرهای ایرانی اسلامی محسوب می‌شوند. مساجد به عنوان مقدس‌ترین ابینه آیینی و مهم‌ترین بنای‌های مذهبی ایران نسبت به حسینیه‌ها به لحاظ آیین عبادی در اولویت قرار دارند، لیکن از آن‌جا که تجلی‌گاه ذات‌الهی و انعکاس وحدانیت باری تعالی هستند به لحاظ عملکرد آیینی دارای محدودیت هستند. متنهای حسینیه‌ها نمود آیین عزاداری عاشورایی هستند که در قالب کالبد ظهور یافته، بین رفتار آیینی و کالبد معماری همچنین رفتارهای فردی و گروهی وحدت برقرار می‌نمایند، از این رو به لحاظ عملکرد آیینی دارای آزادی عمل بیشتری بوده، لذا بارزترین معماری آیینی را به نمایش می‌گذارند.

در فرهنگ فارسی معین حسینیه، تکیه‌ای که مراسم عزاداری حضرت سیدالشهدا حسین بن علی (ع) در آنجا برگزار می‌شود تعریف شده است (معین، ۱۳۸۷: ۴۶۴). در فرهنگ عمید نیز معنی تکیه و حسینیه یکی به شمار رفته‌اند (مولائی و پیربابائی، ۱۳۹۶: ۲۴۵). بنابراین قرابت و نزدیکی عملکردی تکیه و حسینیه تمایز آن‌ها را از یکدیگر دشوار و گاهی ناممکن می‌سازد. حتی نام حسینیه‌ها نیز به یک مراسم آیینی اشاره دارد که برگرفته از یک حادثه تلح تاریخی است، بی‌شک معماری و ماهیت کالبدی این گونه فضاهای نیز در انطباق با آیین عزاداری سازمان یافته و فضایی یکپارچه و متعدد با آیین که جلوه‌گاه آیین سوگواری سالار شهیدان است را متجلی می‌سازد و روح عزاداران را در آیین سوگواری امام‌شان به یگانگی می‌رساند.

۵- سناخت حسینیه‌های دوره قاجار کاشان (ماداب، پهلوان، حاج‌نایب، دیزچه و درب‌باغ)

کاشان از کهن‌ترین شهرهای ایران محسوب می‌شود که مذهب، آیین و به تبع آن معماری آیینی، بافت و ساختار آن را می‌سازد و ریشه‌های عمیق آیین را در معماری این شهر باستانی از گذشته در چهار طبقه‌های ساسانی تا دوره قاجار در حسینیه‌ها و مساجد به وضوح می‌توان مشاهده نمود.

با روی کار آمدن قاجارها و انتقال پایتخت به تهران به دلیل ضرورت ایجاد ارتباط بین تهران و اصفهان و جنوب ایران، کاشان مورد توجه واقع شد و همین طور شاهان قاجار به دلیل نیاز میرم به حمایت شرعی علماء به کاشان و علماء آن بهاء ویژه‌ای دادند (شکاری، ۱۳۸۵: ۱۵۵). گواه مطالب مذکور، تعدد حسینیه‌ها به عنوان بنای‌هایی مذهبی آیینی در این شهر بوده است که توجه ویژه در ساخت و معماری این بنایها مبذول شده است؛ به طور کلی در این شهر پنج حسینیه در دوره قاجار بنا گردیده است که در ادامه به مطالعه و بررسی معماری این پنج حسینیه دوره قاجار کاشان پرداخته خواهد شد تصویر ۱.



تصویر ۱. نقشهٔ هوایی موقعیت استقرار حسینیه‌های دورهٔ قاجار کاشان
(مأخذ: نگارندگان)

۱-۵-۴ حسینیه ماداب

مجموعهٔ ماداب در منطقهٔ فین بزرگ کاشان در محلهٔ ماداب که وجه تسمیهٔ نام اثر نیز است، بر بنای قدیمی حسینیه و حمام تاریخی این منطقه در دورهٔ قاجار بنا شده است. این بنا با مساحتی در حدود ۱۴۰۰ مترمربع یکی از با ارزش‌ترین اینیهٔ تاریخی کاشان به شمار می‌رود که مشتمل بر سه طبقه (زیرزمین، همکف و طبقه اول) است. بخش اصلی این بنا را حسینیهٔ ماداب تشکیل می‌دهد و بخش‌های الحاقی که در ادور بعدی به بنا اضافه شده‌اند شامل مسجد، حمام هستند (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴). یکی از ویژگی‌های بارز این مجموعه وجود یک آب انبار قدیمی در ضلع غربی حسینیه است که به همراه مسجد، حسینیه و حمام تشکیل یک مجموعهٔ فرهنگی مذهبی را می‌دهند تصویر ۲.



تصویر ۲. به ترتیب از راست به چپ: حجم بیرونی حسینیه از جبههٔ شرقی؛ کاربندی و نورگیرگنبد؛ غرفه‌های بازوی شمالی حسینیه (مأخذ: نگارندگان)

۲-۵-۴ حسینیه پهلوان

این حسینیه در بخش مرکزی بافت فین بزرگ کاشان، محلهٔ حاج علی آقا توسط خیری بنام محمد پهلوان، حدود ۱۴۰ سال پیش در دورهٔ قاجار در جنب راستهٔ گذر مسقف تاریخی که به لحاظ قدمت هم‌دوره و شاید تاریخی‌تر از حسینیه است، برای مراسم عزاداری بنا شده است (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴). بنا دارای پلانی هشت وجهی بوده که در هر ضلع آن غرفه‌ای با عمق متوسط ۱ تا ۲ متر در دو طبقه تعبیه شده است و کف غرفه‌ها نسبت به سطح کف حسینیه ۴۰ سانتی‌متر بالاتر است. طبقهٔ فوقانی با راه پله مجزا که از داخل گذر به آن دسترسی دارد جهت استفاده بanonan در نظر گرفته شده است تصویر ۳.



تصویر۳. به ترتیب از راست به چپ: نمای شمالی حسینیه؛ کاربندی و کلاهفرنگی گند؛ غرفه‌های همکف و فوقانی؛ گند و گذر رو به روی حسینیه
(مأخذ: نگارندگان)

۳-۴ حسینیه حاج نایب

این حسینیه نیز در بخش مرکزی فین بزرگ کاشان، محله حاج نایب با همین نام بنا شده است. که با توجه به سبک و شیوه معماری، قدمت بنا به دوره قاجار برمی‌گردد که بر روی شالوده‌های صفوی و با معماری قاجاری احداث شده است (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۷). پلان آن مانند سایر حسینیه‌های موجود در منطقه فین به صورت هشتی بوده که در هر ضلع آن غرفه‌ای بنا شده است و رو به روی حسینیه تکیه‌ای قرار داشته است تصویر۴.



تصویر۴. ردیف بالا از راست به چپ: کاربندی و کلاهفرنگی گند؛ غرفه‌های همکف و فوقانی؛ نمای شمالی و ورودی اصلی؛
(مأخذ: نگارندگان)

۴-۴ حسینیه دیزچه

این حسینیه در محله دیزچه، کوچه سیدالشهدا در مجاورت فین بزرگ است بنا شده است (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۵). به گفته اهالی و بزرگان محل بنا توسط حاج محمدرضا در حدود ۲۰۰ سال قبل ساخته شده است، که با توجه به سبک معماری و نحوه تزئینات آجری و قدمت به دوره قاجار متعلق است. این حسینیه نیز مانند حسینیه‌های فین بزرگ دارای پلان هشت وجهی با مساحت ۲۴۸ مترمربع بنا شده است که در هر ضلع آن در دو طبقه غرفه‌ای با عمق متوسط ۲۱۵ سانتیمتر قرار دارد که کف غرفه‌ها نسبت به کف حسینیه ۴۰ سانتی‌متر بالاتر قرار می‌گیرند. دسترسی به غرفه‌های طبقه بالا که ویژه بانوان است بواسطه راه پله‌ای در ضلع شرقی صورت می‌گیرد تصویر۵.



تصویر۵. به ترتیب از راست به چپ: کاربندی و کلاهفرنگی گند؛ غرفه‌های همکف و فوقانی؛ ورودی و دالان درونی؛ نمای شمالی و ورودی اصلی
(مأخذ: نگارندگان)

۵-۵ حسینیه درب باع

این اثر در خیابان فاضل نراقی کاشان، مرکز محله درب باع واقع گردیده است؛ این بنا مربوط به دو دوره صفوی و قاجار می‌گردد. محله درب باع کاشان یکی از قیمی‌ترین محلات شهر کاشان است که قدمت آن به دوره صفویه مربوط می‌شود، اگرچه پیشینه تاریخی این محله به قبل از قرن پنجم هجری باز می‌گردد (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴). ساختمان حسینیه درب باع شامل فضای سرپوشیده، حسینیه و حیاط آن در ضلع جنوب شرقی آن قرار داشته است که در حال حاضر فقط فضای سرپوشیده باقی مانده است. چند دهه قبل حیاط حسینیه از آن جدا و تبدیل به مدرسه شده است. در وجه شمالی نیز یک تکیه قدیمی که با فتحهای از حسینیه جدا گشته قرار دارد تصویر ۶ (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴).



تصویر ۶ به ترتیب از راست به چپ: تکیه مقابل حسینیه؛ کاربندی و نورگیر گنبده؛ غرفه‌های همکف و فوقانی؛ نمای شمالی و ورودی اصلی (مأخذ: نگارندگان)

۶-۴ تحلیل و بازخوانی الگوی معماری براساس نظام کالبدی^۵ موجود در حسینیه‌های دوره قاجار کاشان

در این بخش الگوی معماری موجود در حسینیه‌های مورد نظر در سه سطح کلان، میانی و خرد به وسیله برداشت‌های میدانی، بررسی پلان و عکس برداری مورد بررسی و مطالعه قرار می‌گیرد. اطلاعات جمع‌آوری شده در قالب جداول ارائه می‌گردد، از آن‌ها برای اثبات فرضیه پژوهش که بیانگر واحد بودن الگوی معماری موجود در حسینیه‌های دوره قاجار کاشان است بهره گرفته خواهد شد. مقیاس کلیه نقشه‌ها یک صدم است.

۱-۶-۴ تحلیل و بازخوانی الگوی معماری حسینیه‌ها براساس نظام کالبدی در سطح کلان

در سطح کلان، الگوی معماری از جنبه فرم و هندسه کلی فضا و همچنین ارتباط آن با محیط پیرامون و محورهای اصلی و فرعی موجود در الگو مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در این سطح پلان و هندسه به کار رفته در آن و چگونگی دسترسی‌ها به عنوان مهم‌ترین ابزار ارتباط با محیط و همچنین اثرگذاری بر محیط از جنبه نماسازی مورد مطالعه قرار می‌گیرد. به عبارت دیگر حسینیه‌ها به واسطه فرم و هندسه خالص و اصیل موجود در معماری خویش و همچنین سادگی و بی‌پیرایگی نما پیوند ناگسستنی با محیط پیرامون خود برقرار ساخته به گونه‌ای که گویی از دل زمینه خویش برخاسته‌اند (جدول ۱).

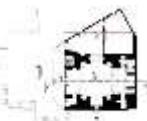
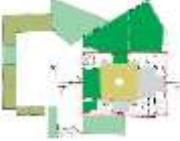
جدول ۱. ویژگی الگوی معماری حسینیه‌ها در سطح کلان (مأخذ: نگارندگان با استناد به اسناد میراث فرهنگی کاشان و برداشت‌های میدانی)

نام حسینیه	موقعیت در سایت	محل استقرار	مرکز محله ماداب فین بزرگ	اصفهانی	قاجار	ماداب	پهلوان
دوره							
سبک ^۶							
موقوعیت در							
جهت گیری بنا							
شمال شرقی - جنوب غربی							

		محوربندی بنا	
		الگوی دسترسی و ارتباطات	
		الگوی توده و فضا در داخل بنا (غلبة فضای داخل بر توده)	
۲۶۰/۲۶ مترمربع	۴۴۱/۵ مترمربع	مساحت	
۲	۳	طبقات	
هشت ضلعی	هشت ضلعی نامنظم	هندرسه فضای مرکزی	
		فرم پلان	هندرسه و فرم
در داخل هشت ضلعی از بیرون مستطیل	در داخل چلپا و از بیرون مستطیل	هندرسه پلان	
مرکزگرا	مرکزگرا	الگوی پلان	
		نمای شمالی	
		نمای شرقی	نمای
ندارد		نمای غربی	
مذهبی	فرهنگی مذهبی	کاربری	
تکیه (اکنون مسجد شده است)	مسجد، حمام و آب انبار	الحالات	
بر اساس مشاهدات میدانی ورودی فرعی روی پیغامبر فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴).	بخش‌های الحاقی در ادوار بعدی به آن اضافه گشته است (دفتر فنی اداره حذف و به صفة کناری انتقال یافته است.	ملاحظات	
راهنمای تصاویر بخش فرم پلان: غرفه‌ها ■ دالان ورودی ■ گنبدها ■ گذر فرعی ■ مسجد ■ توده ▲ شمال			

نام حسینیه	حاج نایب	دیزچه
دوره	صفویه و قاجار	قاجار
سبک	اصفهانی	اصفهانی
محل استقرار	مرکز محله حاج نایب فین بزرگ	مرکز محله سید الشهداء، دیزچه

شمال شرقی - جنوب غربی	شمال شرقی - جنوب غربی	جهت گیری بنا	موقعیت در سایت
		محوربندی بنا	
		الگوی دسترسی و ارتباطات	
		الگوی توده و فضای داخل (غلبه فضای داخل بر توده)	
۲۴۸ مترمربع	۲۰۰ مترمربع	مساحت	
۲	۲	طبقات	
هشت ضلعی	هشت ضلعی	هندرسه فضای مرکزی	هندرسه و فرم
		فرم پلان	
در داخل هشت ضلعی و از بیرون مربعی مرکزگرا	در داخل هشت ضلعی و از بیرون مربعی مرکزگرا	هندرسه پلان	
		الگوی پلان	
نمای شمالی		نمای شمالی	نمای
مذهبی فرهنگی	مذهبی فرهنگی		
مسجد و حمام	تکیه		
در حال حاضر تنها یک ورودی اصلی (میانی) بر جا مانده است و دو ورودی فرعی دیگر حذف گردیده است.	بنای روی شالوده‌های صفوی و با معماری قاجاری احداث شده است (دفتر فنی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴).		
راهنمای تصاویر بخش فرم پلان: غرفه‌ها ■ دالان ورودی ■ گنبدخانه ■ گذر فرعی ■ تکیه ■ توده ■ شمال ▲ درب باغ			
			نام حسینیه
صفوهیه و قاجار			دوره
اصفهانی			سبک

مرکز محله درب باغ کاشان	محل استقرار	موقعیت در سایت
شمال شرقی - جنوب غربی	جهت گیری بنا	
	محوربندی بنا	
	الگوی دسترسی و ارتباطات	
	الگوی توده و فضا در داخل بنا (غاییه فضای داخل بر توده)	
۳۵۴ مترمربع	مساحت	
۲	طبقات	
هشت ضلعی نامنظم	هندرسه فضای مرکزی	هندرسه و فرم
	فرم پلان	
در داخل چلپا و از بیرون چهار ضلعی	هندرسه پلان	
مرکزگرا	الگوی پلان	
 	نمای شمالی	نما
مذهبی فرهنگی	کاربری	
تکیه و آب انبار	الحالات	
این حسینیه از زمان صفوی وجود داشته است ولی بنای فعلی متعلق به قاجار است و بعد از خرابیهای زلزله ۱۱۹۲ زندیه کاملا بازسازی شده است (دفتر فی اداره میراث فرهنگی کاشان، ۱۳۸۴). همچنین این حسینیه تنها حسینیه دوره قاجار است که روی سکوی نیم متری بنا شده است.	ملاحظات	
راهنمای تصاویر بخش فرم پلان: غرفه‌ها ■ دلان ورودی ■ گنبدخانه ■ گذر فرعی ■ تکیه ■ توده ■ شمال ▲		

۶-۲-۴ تحلیل و بازخوانی الگوی معماری حسینیه‌ها براساس نظام کالبدی در سطح میانی

در مقیاس میانی کالبد، ماهیت بنا و انسان به همراه هم در نظر گرفته می‌شوند، ایده و طرح معمار منجر به کالبد و ماهیت فضا می‌شود و انسان همان مخاطب است که در سفر آفرینش فضا با معمار همراه می‌شود؛ به این ترتیب جزئیات طراحی معماری در مقیاس خرد با شیوه معماری و ارتباطات حجمی کاربری‌های معرفی شده در مقیاس کلان، در سطح میانی به وحدت رسیده و فضایی برای تعامل انسان و معماری خلق می‌کنند (مومنی و مسعودی، ۱۳۹۴: ۷۹).

بنابراین در سطح میانی در ارتباط با بازخوانی الگوی کالبدی فضایی حسینیه‌ها به عنوان فضاهایی با کاربری آیینی مذهبی باید به آیین عزاداری به عنوان مهم‌ترین و مؤثرترین عامل در شکل‌گیری این گونه فضاهای توجه ویژه مبذول نمود، چرا که از قابلیت

ارتباطی و هدایت عزاداران برخوردار هستند و به واسطه بروز آئین تداعی کننده واقعه‌ای تاریخی و نیز مکانی متعالی یعنی صحنه کریلا هستند، که عزاداران را به سوی معنا و مفهومی فرازمانی هدایت می‌نمایند. به عبارتی در سطح میانی، آئین به عنوان معنا و محتوای معماری حسینیه‌ها در بازخوانی الگوی آن‌ها ایجاب می‌نماید که در نظر گرفته شود؛ برای این منظور دو مؤلفه فرم و محتوا در کنار هم مورد بررسی قرار می‌گیرند. فرم از طریق عناصر معماری به کاررفته در حسینیه‌ها و نیز مهم‌ترین اصول معماری آیینی (اصل تقارن، اصل سلسله‌مراتب، اصل تقدم درونگرایی، اصل مرکزگرایی) که این عناصر را در کنار هم قرار داده و وحدت بخشیده‌اند و در قالب یک پیکر واحد تجلی داده‌اند مورد بازخوانی قرار می‌گیرد. همچنین معنا و محتوا نیز به واسطه حس فضایی و ویژگی ادراکی که این فضاها با توجه به عملکرد خود باید دارا باشند مورد ارزیابی و مطالعه قرار می‌گیرد؛ به عبارتی از آن جا که معنا و محتوا مفاهیمی بصری نیستند و تنها به طور غیرمستقیم و از طریق عناصر معماری می‌توان آن‌ها را قابل درک و فهم نمود، لذا تنها به واسطه حس و معنایی که از طریق کالبد در فضا ایجاد می‌کنند ادراک و احساس می‌شوند (جدول ۲).

جدول ۲. ویژگی الگوی معماری حسینیه‌ها در سطح میانی (مأخذ: نگارندهان با استناد به استند میراث فرهنگی کاشان و برداشت‌های میدانی)

نام حسینیه	ماداب	پهلوان	حج نایب	دیزچه	در باغ
عناصر معماری مؤثر در تجلی آئین ^۷	چهارتاقی، طاق و گنبد، نورگیر، کاربندی و آجرکاری، کاشی فیروزه‌ای، چند ضلعی منتظم	چهارتاقی، طاق و گنبد، نورگیر، کاربندی و گچ اسکال کاری، اسکال هندسی هشت ضلعی و مربع	چهارتاقی، طاق و گنبد، نورگیر، کاربندی، اسکال هندسی هشت ضلعی و مربع	چهارتاقی، طاق و گنبد، نورگیر و شباک، کاربندی، چند ضلعی منتظم	چهارتاقی، طاق و گنبد و هشت ضلعی و مربع
اص	نما				
فرم	پلان				
اصول معماري آيينی	اصل سلسله مراتب	اصل تقارن	اصل		
	اصل برتری درونگرایی بر بروونگرایی				
	اصل مرکزگرایی				

سبکی و سیالیت فضائی	سبکی و سیالیت فضائی	سبکی و سیالیت فضائی	سبکی و سیالیت فضائی	سبکی و سیالیت فضائی	حس فضایی	
					شفافیت و تداوم بصری ادراکی داخل حسینیه	ویژگی ادراکی معنا و محظوظا
طبقه دوم ویژه بانوان، دلان	طبقه دوم ویژه بانوان، دلان	دalan و ورودی مجزا	طبقه دوم ویژه بانوان و ورودی مجزا، دلان	طبقه بالا ویژه بانوان، دalan	محرمیت ^۸	

۳-۶-۴ تحلیل و بازخوانی الگوی معماری حسینیه‌ها براساس نظام کالبدی در سطح خرد

در این سطح ابتدا فضاهای تشکیل‌دهنده حسینیه‌ها را مشخص نموده و ریز فضاهایی هر یک از بعد مقیاس، اندازه و نیز تعداد فضاهای مورد مطالعه و بررسی قرار می‌گیرد، همچنین تزئینات، نوع سازه و عمدۀ مصالح به کار رفته در هر یک بازخوانی می‌شود. به عبارتی جزئیات فضاهای شکل‌دهنده بنای حسینیه‌ها به تفکیک موردنکاش قرار می‌گیرد و در قالب جدولی ارائه می‌گردد. در این سطح الگوهای حائز اهمیت در جزئیات بنا و تزئینات هر کدام از نمونه‌ها، مورد توجه قرار می‌گیرند (جدول ۳).

جدول ۳. ویژگی الگوی معماری حسینیه‌ها در سطح خرد (مأخذ: نگارندهان با استناد به اسناد میراث فرهنگی کاشان و برداشت‌های میدانی)

نام حسینیه	ماداب	پهلوان	حج نایب	فضاهایی
اجزاء ورودی	در، درگاه، سردر و دلان	در، درگاه، سردر و دلان	در، درگاه، سردر و دلان	دنه‌دهنده ورودی
تعداد ورودی	۲	۲	۱	۵
تزئینات	شبک با قوس نیم هلال رومی	شبک، تورفتگی با قوس نیم هلال رومی	تورفتگی با قوس نیم هلال رومی	شکل دهنده حسینی
مکان قرارگیری تزئینات	سردر	درگاه و سردر	سردر	اصلی ورودی
جهت گیری	غربی	شمالي	شمالي	روزه ورودی
ابعاد(متر)	۴×۳/۶	۲/۶×۳/۴۵	۳/۵×۳/۷	۵
مساحت	۱۴/۴ مترمربع	۹ مترمربع	۱۲/۹۵ مترمربع	شکل دهنده ورودی
نسبت طول به عرض	۱/۱	۱/۴	۱	شکل دهنده ورودی
نسبت ورودی اصلی به مساحت کل	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۰۵	شکل دهنده ورودی
ابعاد(متر)	۶×۳/۶	۲/۶×۳/۴۵	۲/۱۵×۳/۵	شکل دهنده ورودی
تناسبات				شکل دهنده ورودی

دalan وروودی اصلی	دalan وروودی فرعی	تناسبات	جهت‌گیری	مساحت	متراز مربع ۲۱/۶	متراز مربع ۸/۹۷	متراز مربع ۷/۵
				نسبت طول به عرض	۱/۶	۱/۳	۱/۷
				نسبت دالان به مساحت کل	۰/۰۴	۰/۰۳	۰/۰۳
			چهت‌گیری				
				اععاد(متر)	۴×۳/۶	۱/۶×۲/۷	
				مساحت	۱۴/۴	۴/۳۲	۱/۶
				نسبت طول به عرض	۱/۱	۱/۷	-
				نسبت ورودی فرعی به مساحت کل	۰/۰۳	۰/۰۱	-
				مصالح	آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ
				سازه	پوشش طاق آهنگ	پوشش طاق آهنگ	پوشش طاق آهنگ
				ارتفاع از کف تا سقف	۳۰۰ سانتیمتر	۲۷۰ سانتیمتر	۳۷۰ سانتیمتر
				اجزاء گنبدخانه	گنبد، کلاه فرنگی و صحن سرپوشیده و غرفه ها	گنبد، هورنو و صحن سرپوشیده	گنبد، کلاه فرنگی و صحن سرپوشیده و غرفه ها
				تزئینات	طاقچه ها با قوس نیم هلال و طاقمنها با قوس جناغی	طاقچه ها با قوس نیم هلال، طاقمنها و تورفتگی ها با قوس جناغی	طاقچه ها با قوس نیم هلال
				مکان قرارگیری تزئینات	 اطراف گنبدخانه	 اطراف گنبدخانه	 اطراف گنبدخانه
				سازه	 طاق کلنبو روی کاربندی	 طاق کلنبو روی کاربندی	 گنبد یکپوش روی کاربندی
				ارتفاع از کف تا سقف	۱۵۰ سانتی متر	۹۷۰ سانتی متر	۱۰۵۰ سانتی متر
				تناسبات	۶/۷۸×۹/۷۸	۶/۷۸×۹/۷۸	۶/۷۸×۹/۷۸
				مساحت	۶۱/۲۷	۳۱/۲۸	۷۴/۲۳
				نسبت ارتفاع به طول	۱/۰۸	۱/۶۲	۱/۳۰

۰/۳۸	۰/۱۲	۰/۱۳	نسبت گنبدخانه به مساحت کل	
			نسبت طلائی ^۹ مرکز گنبدخانه	
			نسبت طلائی در مقطع	
			نسبت طلائی در پیرامون(غرفه- ها)	
طاق کلنبو	طاق کلنبو	گنبد یک پوسته	نوع	
کاربند ی رسمی با گوشه- سازی از ۱۲ نوع اتصال ۵ به ۵	کاربند ی رسمی با گوشه- سازی از ۱۲ نوع اتصال ۷ به ۷	کاربند ی رسمی با گوشه- سازی از ۱۶ نوع اتصال ۵ به ۵	کاربندی رسمی با گوشه‌سازی ۱۶ از نوع اتصال ۵ به ۵ بررسی شیوه چپیره‌سازی	گنبد
کاه گل	ایزو گام سابق کاه گل	ایزو گام سابق کاه گل	پوشش	
کاربند ی، آجر کار ی و کلاه فرنگی	کاربند ی، آجر کار ی و کلاه فرنگی	کاربندی، آجر کا ری و وهور نو	تزئینات	
همکف: ۷، فوقانی: ۸	همکف: ۷، فوقانی: ۸	همکف: ۷، فوقانی: ۱۰	تعداد غرفه‌ها	
آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ	مصالح	
طاق قمی پوش با تبعیت از چفده کلیل (همکف) و طاق و تویزه (فوقانی)	پوشش طاق آهنگ (همکف) و طاق و تویزه (فوقانی)	طاق قمی پوش با تبعیت از چفده کلیل (همکف) و طاق و تویزه (فوقانی)	سازه	غرفه ها
۳۵۴ سانتی متر	۲۷۰ سانتی متر	۲۷۰ سانتی متر	از کف تا سقف	
۵۰ سانتی متر	۴۰ سانتی متر	۵۰ سانتی متر	از کف غرفه تا کف حسینیه	ارتفاع

۳/۵×۲/۵	روی محور اصلی	۰/۵×۳/۴۵ ۱/۵×۲	روی محور اصلی	۰/۵×۳/۱۰ ۱/۸×۲/۵	روی محور اصلی	ابعاد(متر)	تناسبات				
۲/۵×۲	روی محور فرعی	۰/۵×۲، ۰/۲×۰/۵ ۱/۱×۲/۶۵	روی محور فرعی	۰/۵×۲، ۰/۲×۳	روی محور فرعی						
۵، ۸/۷۵	۳، ۴، ۵، ۳، ۸/۶۲		۳، ۶، ۴/۵، ۴/۶۵		مساحت(مترم بی)						
۱/۴	۱/۳۵، ۱/۳۸		۱/۳۹، ۰/۰۷	محور اصلی	نسبت طول به عرض						
۱/۲۵	۲/۴، ۱، ۰/۲۵		۱/۴، ۰/۵	محور فرعی							
۱	۱/۳۵، ۰/۷۸		۱/۰۸، ۰/۰۸	محور اصلی	نسبت ارتفاع به طول						
۱/۴۱	۱، ۰/۳۵، ۰/۰۸		۱/۳۵، ۰/۰۹	محور فرعی							
۰/۶۲	۰/۸۸		۰/۸۷	بازو با طاق کلمبو روی کاربندی	نسبت غرفه‌ها به مساحت کل						
	مستقیم و دور تا دور گنبدخانه		مستقیم و دور تا دور گنبدخانه		نحوه اتصال به گنبدخانه						
وجود تکیه‌ای مخروبه مقابل ورودی حسینیه که با گذری از آن تفکیک شده است.	از مقابل ورودی جنوبی گذر طاقدار عبور می‌کند. سابقاً دو ورودی اصلی داشته، که یکی ویرثه بانوان بوده است.		وجود آبانیار در ضلع غربی و دارای سرداد		ویژگی خاص و مهم حسینیه						
حسینیه به صورت مستقل است ولی در گذشته با تکیه رو به رو تشکیل یک مجموعه می‌داده اند.	حسینیه به صورت مستقل است ولی در گذشته با تکیه رو به رو تشکیل یک مجموعه می‌داده اند.		۰/۳۳		نسبت مساحت حسینیه به کل مجموعه						

نام حسینیه	دیزچه	درب باغ
اجزاء ورودی	در، درگاه و دالان	در، درگاه، دالان و سکو
تعداد ورودی	۳، در حال حاضر	۵
ترزینات	طاچه با قوس نیم‌هلال رومی	تورفتگی با قوس جناغی، کاربندی، آجر کاری (رگ‌چین) و طاقچه با قوس نیم‌هلال و ازاره کاشی فیروزه‌ای
مکان قرارگیری ترزینات	دالان	درگاه
جهت‌گیری	شمالی	شمالی
وابعاد(متر)	۳/۵×۳/۷	۵/۵×۵/۲۵
مساحت	۱۳ مترمربع	۲۸/۸۷ مترمربع
نسبت طول به عرض	۱	۱
ورودی اصلی به مساحت کل	۰/۰۵	۰/۰۸
فضاهای شکل دهنده	۵/۲×۳/۵ (ابعاد(متر))	۱/۸×۲/۳، ۱×۲/۳
فضای ورودی	۱۸/۲ مترمربع	با احتساب پنج ۵/۵ مترمربع
دالان	۱/۴۸	۱/۲۸، ۲/۳
نسبت دالان به مساحت کل	۰/۰۷	۰/۰۱، ۰/۰۰۶
جهت‌گیری	سابقاً شمالی و شرقی، اکنون مسدود شده‌اند.	شمالی و شرقی
وابعاد(متر)	-	۲/۲×۵/۲۵، ۱/۸×۵/۲۵، ۱/۳۵×۵/۲۵
مساحت	-	۷ مترمربع، ۹/۴۵ مترمربع، ۱۱/۵ مترمربع
نسبت طول به عرض	-	۲/۳۹، ۲/۹۲، ۳/۹
ورودی فرعی	-	۰/۰۳، ۰/۰۲، ۰/۰۱
مصالح	آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ
سازه	پوشش طاق آهنگ و طاق و تویزه	ورودی اصلی: طاق و تویزه، ورودی فرعی: طاق آهنگ
ارتفاع از کف تا سقف	۳۷۴ سانتی متر	۵۲۵ سانتی متر

گنبد، هورنو و صحن سرپوشیده	گنبد، هورنو و صحن سرپوشیده	اجزاء گنبدخانه		
ازاره کاشی فیروزه‌ای و طاقچه با قوس نیمه‌هلال و طاق نما با قوس جناغی	طاق نما با قوس جناغی و پنجره با قوس نیمه‌هلال رومی	ترئینات		
 اطراف گنبدخانه	 اطراف گنبدخانه	اطراف گنبدخانه	مکان قرارگیری ترئینات	
خشش، آجر، کاه گل و گچ	خشش، کاه گل و گچ		مصالح	
 گنبد روی کاربندی	 کاربندی	طاق کلنبو روی کاربندی	سازه	
۱۲۸۰ سانتی‌متر	۱۰۶۰ سانتی‌متر	ارتفاع از کف تا سقف		
۶/۲×۵/۷	هشت ضلعی نامنظم با قطر ۸/۳×۸/۵	ابعاد(متر)		
۳۴/۳۵ مترمربع	۶۲ مترمربع	مساحت		
۲	۱/۲۵	نسبت ارتفاع به طول		
۰/۰۹	۰/۲۵	نسبت گنبدخانه به مساحت کل		
 فضای گنبدخانه	 تناسبات	نسبت طلائی مرکز گنبدخانه		
 فضای گنبدخانه	 تناسبات	نسبت طلائی در مقطع		
 فضای گنبدخانه	 تناسبات	نسبت طلائی در پیرامون گنبدخانه (غرفه‌ها)		
گنبد یکپوسته	طاق کلنبو	نوع		
 گنبد	 کاربندی رسمی خاص	کاربندی رسمی خاص	بررسی شیوه چپره - سازی	
 گنبد	گوشش سازی با ۱۶ گوشش سازی از نوع اتصال ۵ به ۵			
کاه گل	کاه گل	پوشش		
 آجرکاری (جناغی) و کاربندی و هورنو	 کاربندی و آجرکاری (جناغی)		ترئینات	
همکف: ۳، فوقانی: ۸	همکف: ۷، فوقانی: ۳	تعداد غرفه‌ها		
آجر، خشت، کاه گل و گچ	آجر، خشت، کاه گل و گچ	مصالح	غرفه‌ها	

طاق قمی پوش با تبعیت از چند کلیل (همکف) و طاق و تویزه (فوچانی)	طاق قمی پوش با تبعیت از چند کلیل (همکف) و طاق و تویزه (فوچانی)	سازه	
۵۲۵ سانتی متر	۳۵۴ سانتی متر	از کف تا سقف	ارتفاع
.	۴۰ سانتی متر	از کف غرفه تا کف حسینیه	
۳×۲/۵	روی محور اصلی	روی محور اصلی	ابعاد(متر)
-	روی محور فرعی	روی محور فرعی	
۷/۵ مترمربع	۱۰ مترمربع، ۶/۵ مترمربع	مساحت	نسبت طول به عرض
۱/۲	۱/۶	محور اصلی	
-	۱/۴۷	محور فرعی	نسبت ارتفاع به طول
۱/۷۵	۰/۸۹	محور اصلی	
-	۱/۱۵	محور فرعی	نسبت غرفه ها به مساحت کل
۰/۳۳	۰/۷۵		
	مستقیم و دور تا دور گنبدخانه		نحوه اتصال به گنبدخانه
همچنین در ضلع شمالی حسینیه تکیه و در ضلع غربی، آب انبار مربوط به دوره صفوی واقع شده است.	مسجد الحاقی با سازه طاق و تویزه در ضلع غربی حسینیه	ویژگی های خاص و مهم حسینیه	نسبت مساحت حسینیه به کل مجموعه
۰/۰۶	۰/۲۸		

۵ - بحث در نتایج و جمع‌بندی

با مطالعه و تحلیل الگوی معماری حسینیه‌ها، می‌توان نتایج حاصله را جهت ارائه الگویی واحد و نیز بررسی فرضیه پژوهش مورد بحث و مقایسه قرار داد. با توجه به این که مواردی نظیر جمیعت، اقتصاد، اقلیم، میزان پاییندی هر منطقه به فرهنگ و مذهب و نیز مکان‌بابی بنا به تنهائی می‌توانند در الگوی معماری تأثیرگذار قلمداد شوند و سبب یک‌سری تمایزات در الگوها شوند و یا الگوهایی کاملاً متفاوت از یکدیگر خلق نمایند، لذا با وجود این که حسینیه‌ها در یک دوره بنا شده‌اند اما لازم است وجهه افتراق،

تمایزات و همچنین شباهت‌ها مورد ارزیابی قرار گیرند تا بتوان با اطمینان در مورد ویژگی‌های الگوی معماری موردنظر سخن گفت. نتایج کمی به صورت حداکثر، حداقل و میانگین بررسی و نتایج کیفی نیز به صورت حداکثر در نظر گرفته شده است (جدول ۴).

جدول ۴. مقایسه ویژگی‌های الگوی معماری موجود در حسینیه‌ها (مأخذ: نگارندگان)

وجه افتراق	وجه اشتراک	ارزیابی ویژگی‌های استخراج شده الگوی حسینیه‌ها
-	مراکز محلات با پیروی از رون راسته (سمت قبله) و دسترسی غیر مستقیم از بیرون	موقعیت
ماداب با مساحت ۴۴۱/۵ از سایرین بزرگ‌تر است.	به طور متوسط مساحتی بین ۳۵۰ تا ۲۰۰	مساحت (مترمربع)
وجود سرداب در یکی از حسینیه‌ها (ماداب)	اکثراً دارای دو طبقه (همکف و فوقانی)	طبقات
-	در داخل چلپیا یا هشت ضلعی و از بیرون مربع مستطیل	فرم هندسی
-	ساده با تقسیمات سه‌تایی و عمدتاً از خشت، آجر و گچ در جبهه شمالی یا شرقی	نما
-	فرهنگی مذهبی	کاربری
-	عمدتاً تکیه، مسجد، حمام و آب انبار	الحاقات
-	چهارتاقی، طاق و گنبد، نورگیر، کاربندی و آجرکاری یا گچ بری، چند ضلعی منتظم	عناصر معماری آینینی
-	پیروی از اصول معماری آینینی (وجود تقارن، سلسه مراتب، مرکزگرایی و درونگرایی)	سازمان‌دهی فضایی
جهت‌گیری سلسه‌مراتب ورودی حسینیه ماداب شرقی - غربی بوده و در راستای قبله لحظ نشده است.	فضای ورودی در تمامی حسینیه‌ها برای اعیان تقاضان در راستای محور اصلی دارای سلسه مراتب مشخصی منطبق با عملکرد آینینی مورد نظر است. به این ترتیب که نخستین فضا، صحن وسیعی در مقابل ورودی است که غالباً با غرفه‌های تکیه مقابله حسینیه احاطه شده است (مانند حسینیه درب‌باغ و حاج نایب) و جهت تجمع هیأت‌ها و آماده‌سازی شان جهت ورود منظور شده است؛ در موقع غیر عزاداری به عنوان گذر استفاده می‌شود. سپس سردر و درگاه ورودی که مشخصه حسینیه بوده و آن را از سایر بنای‌های اطراف تمایز می‌نماید و عمدتاً رو به قبله گشوده می‌شود. پس از آن دالانی که از طریق اختلاف ارتفاع از بیرون متمایز گردیده است و مستقیماً به صحن مرکزی متصل می‌شود و با تزئیناتی اندک نظیر طاقچه و طاق آهنگ پوشش داده شده است، سر راه عزاداران قرار گرفته و آن‌ها را به داخل هدایت می‌نماید.	تحلیل سلسه‌مراتب فضایی ورودی سطح میانی (تأثیر آینین بر الگوی معماری)
-	سیکی و سیالیت	حس فضایی
حسینیه درب‌باغ علاوه بر تداوم بصری، در نمای شمالی نیز دارای شفافیت گسترده‌ای به بیرون است.	تداوم و شفافیت بصری در فضای داخلی، ایجاد محرومیت بواسطه تفکیک ورودی، دالان و طبقه فوقانی	ویژگی ادراکی
حسینیه حاج نایب دارای یک ورودی است؛ حسینیه درب باغ بر روی سکو بنا	اکثراً دارای دو یا بیش از دو ورودی که یکی از ورودی‌ها اصلی محسوب می‌شود و رویه‌روی قبله گشوده می‌شود، با اجزای در،	ویژگی ورودی سطح خرد (جزئیات بکار)

شده است. حسینیه ماداب در جهت غربی دارای ورودی اصلی است.	درگاه، سردر و دالان اصلی در وجه شمالی و عمدتاً با مصالح آجر، خشت، کاه‌گل و گچ	رفته در الگو ()
طاقنمای ماداب دارای نقاشی به رنگ سرمه‌ای است که فقط آثاری محو از آن برجای مانده است.	عمدتاً کاربندی رسمی با گوششاسازی ۱۲ و ۱۶، آجرکاری (جناغی) با آجر به ابعاد $5\times 20\times 20$ و گل انداز با آجر لعاب فیروزه‌ای، طاقنما با قوس جناغی در طبقه فوقانی پیرامون گنبدخانه، تاقچه‌های تریئینی و نورگیر (هورنو یا کلاه فرنگی)	تریئینات
حسینیه دیزچه دارای گنبد بر روی کاربندی رسمی با گوششاسازی ۸ است.	پوشش گنبد عمدتاً گنبد روی کاربندی رسمی با گوششاسازی ۱۶ یا ۱۲ از نوع اتصال ۴ به ۵ و ۷ به ۵ و ۷	سازه اصلی
-	مصالح بومی (آجر، خشت، کاه‌گل و گچ)	مصالح عمدہ
-	بین ۱ تا $\frac{1}{4}$ و $\frac{1}{7}$ (تقرباً مربعی) متناسب با نوع معبر و جمعیت استفاده کننده از فضا و بسیار نزدیک به عدد سیستم تناسبات زرین ایرانی ($\frac{1}{41} = \frac{7}{2} = \frac{1}{23}$ و $\frac{1}{2} = \frac{1}{23}$).	نسبت طول به عرض ورودی‌ها
-	به طور میانگین ارتفاع گنبدخانه $\frac{3}{4}$ متر بیش از غرفه‌هاست، همچنین گنبدخانه با نسبت ارتفاع به طول بین ۱ تا ۲ در تناسب با غرفه‌ها بوده و در تعیین مرکزیت، مقطع و سازمان‌دهی فضاهای پیرامون نسبت طلائی اعمال شده است.	تناسبات گنبدخانه
-	غرفه‌ها روی محور اصلی بزرگ‌تر از غرفه‌های مستقر در محور فرعی و نیز متناسب با ابعاد گنبدخانه نزدیک به تناسبات زرین ایرانی طراحی شده‌اند.	تناسبات غرفه‌ها
پهلوان با مساحت $\frac{31}{28}$ مترمربع و درب‌باغ با مساحت $\frac{35}{34}$ مترمربع از سایرین کوچک‌تر هستند.	اکثراً دارای مساحت متوسط بین ۶۰ مترمربع تا ۷۵ مترمربع، به طور میانگین دارای نسبت 0.31 به کل حسینیه هستند.	نسبت گنبدخانه به کل حسینیه

بحث و مقایسه نتایج تحلیل الگو بیانگر این مطلب است که تمام حسینیه‌ها در سطح کلان دارای طرح هندسی مشخص و یکسانی در ارتباط با پلان و صحن مرکزی، در دو طبقه بوده (جدول ۱) و تنها حسینیه ماداب دارای سردار است که جهت آشیزخانه از آن استفاده می‌شود. در سطح میانی نیز مهم‌ترین اصول معماری آیینی (تقارن، سلسله مراتب، مرکزگرایی و درونگرایی) از بعد سازمان‌دهی فضایی کاملاً در آن‌ها رعایت گردیده است (جدول ۲) که خود از عوامل مهمی در ایجاد حس حضور است، عامل دیگر در افزایش حس حضور ویژگی‌های ادراکی نظری شفافیت و تداوم بصری است که در طراحی فضای داخلی تمامی حسینیه‌ها رعایت شده است. حسینیه درب‌باغ علاوه بر شفافیت در فضاهای داخلی در نمای شمالی نیز دارای اشراف بصری به تکیه مقابله حسینیه است (تصویر ۶).

از نظر نحوه استقرار تمامی حسینیه‌ها در مراکز محلات با ورودی‌های متعدد در اغلب وجهه خود و رو به گذر شکل گرفته‌اند، از نظر ابعاد نیز حسینیه‌ها کم و بیش به یکدیگر نزدیک و مشابه در نظر گرفته شده‌اند البته میزان جمعیت، موقعیت محله و اقتصاد منطقه در ابعاد تأثیر قابل توجهی داشته است چنان‌که حسینیه ماداب و درب‌باغ از نظر وسعت از سایرین بزرگ‌تر در نظر گرفته شده‌اند. ضمن هارمونی در تناسبات و رعایت نسبت طلائی در تعیین مرکز گنبدخانه و طراحی فضاهای پیرامون، از سیستم تناسبات ایرانی - اسلامی که «بر پایه اعداد اصم، خواص هندسی مربع، مربع مضاعف، پنج ضلعی، مثلث متساوی‌الاضلاع شکل گرفته است»

(ضیایی‌نیا و هاشمی زرج آباد، ۱۳۹۵: ۹۸) نیز بهره گرفته شده است، به عبارتی مربع و مربع مضاعف شکل هندسی پایه در انتظام-بخشی فضاها محسوب می‌شود. در ارتباط با نما و تزئینات نیز نوعی سادگی از نظر هندسی و متریال به چشم می‌خورد. همچنین در ساختار کلی حسینیه‌ها، الگوی اصلی و قدیمی معماری آئینی ایران یعنی الگوی چهارتاقی کاملاً مشهود است.

در سطح میانی الگوی دسترسی به واسطه نقش ارتباطی و دعوت‌کنندگی که در این گونه بنها ایفا می‌کند ضمن رعایت تناسبات زرین ایرانی از یک سلسله مراتب مشخص (جدول ۴)، جهت حفظ حرمت فضای آئینی و نیز تشخیص فضای درون از بیرون تعییت می‌نماید. همچنین تزئینات بکار رفته اغلب در گنبد و گنبدخانه متتمرکز گردیده که عمدتاً از نوع کاربندی رسمی و نورگیرها (جدول ۳) هستند. در ارتباط با الحالات می‌توان گفت که فضاهای الحاقی در راستای محور اصلی حسینیه‌ها گسترش یافته‌اند.

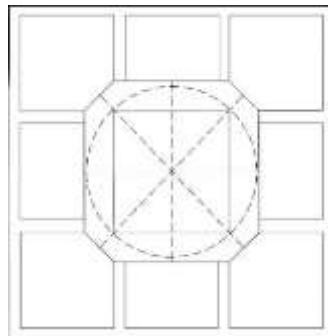
۶ - نتیجه‌گیری

همان‌گونه که ذکر شد دوره قاجار دوره‌ای بسیار تأثیرگذار در شکوفایی و رواج مناسک آئینی و به تبع آن معماری آئینی بوده است؛ عمده‌ترین مناسک آئینی در این دوره آئین عزاداری عاشورایی بوده است که منجر به احداث حسینیه‌های متعدد با معماری هم‌خوان با آئین عزاداری گردیده است. به دنبال مطالعات و برداشت‌های میدانی الگوی معماری ۵ حسینیه دوره قاجار کاشان، به واسطه بررسی و بازخوانی پلان‌ها، عکس‌ها و استناد موجود و نیز مقایسه ویژگی‌های بدست آمده در سه سطح کلان، میانی و خرد، فرضیه پژوهش مبتنی بر اینکه معماری حسینیه‌ها از یک الگوی واحد برخوردار است به اثبات رسید، به عبارتی با وجود تمایزات جزئی، در یک نگاه کلی، معماری بنای حسینیه‌ها از جنبه پلان، نما، فرم، شکل و مصالح، چیدمان فضایی، وسعت و نحوه استقرار همچنین تزئینات از یک الگوی ثابت پیروی می‌کند.

در ارتباط با تمایزات و شباهت‌های موجود در الگوی معماری حسینیه‌ها می‌توان به هندسه فضای مرکزی با فرم هشت‌ضلعی منظم یا نامنظم و سازمان‌دهی فضایی مشترک با چیش عناصر (غرفه‌ها) گردآورده صحن مرکزی ضمن رعایت تناسبات لازم (نسبت طلائی و سیستم تناسبات ایرانی - اسلامی) بین گنبدخانه، محیط پیرامون و فضاها ارتباطی اشاره نمود که در مرکز محله و با رعایت رون راسته بنا شده‌اند. البته موقعیت محله از نظر جمعیت، اقتصاد و میزان پاییندی به مناسک آئینی اندک تمایزاتی را در ابعاد و سعیت فضاها، نحوه اتصال به صحن مرکزی، تعداد ورودی‌ها و نیز الحالات به وجود آورده است که چندان اختلالی در ماهیت الگو ایجاد نماید. مطالعات و مقایسه‌ها در ارتباط با چگونگی ویژگی‌های الگوی معماری حسینیه‌های دوره قاجار نشان می‌دهد که شاخص‌ترین ویژگی‌های الگوی معماری حسینیه‌ها عبارت است از هندسه و فرم مشخص بر پایه الگوی چهارتاقی، الگویی درون‌گرا، متقارن با رعایت مرکزیت و تداوم بصری در درون با دسترسی آسان از بیرون و برخورداری از فضاها ارتباطی متعدد با سلسله مراتبی مشخص، بهره‌گیری از مصالح بومی و منطبق با اقلیم منطقه؛ مهم‌تر از همه تجلی فضایی نمایشی، مقدس و متمرکز به واسطه سازماندهی فضایی، برقراری شفافیت و تداوم بصری در داخل، به کارگیری عناصر معماری منطبق با عملکرد آئینی بنا نظیر نورگیر، گنبد، کاربندی و ... در فضایی با مساحت متوسط ۲۰۰ تا ۳۵۰ مترمربع که به طور میانگین ۳٪ مساحت کل به ورودی، ۳۰٪ گنبدخانه و ۶۷٪ به غرفه‌ها اختصاص می‌یابد و نیز رعایت سادگی در تزئینات و در نهایت برگزاری آئین عزاداری. در جدول ذیل به اختصار ویژگی‌ها یا وجود اشتراک و تمایزات استخراج شده از بازخوانی الگوی معماری حسینیه‌ها ذکر شده است.

جدول ۵. جمع‌بندی ویژگیهای الگوی معماری حسینیه‌های دوره قاجار کاشان (مأخذ: نگارندهان)

مُؤلفه‌های پژوهش	ویژگی‌ها (وجه اشتراک)	وجه افتراق
سطح کلان	استقرار در مرکز محله با توجه به جهت قبله در دو طبقه، فرم و هندسه مشخص، نمای شاخص، الگوی دسترسی مشخص، تعدد دسترسی	وجود سردار (حسینیه ماداب)، وسعت (حسینیه ماداب با مساحت ۴۴۱/۵ از سایرین وسیع‌تر است).
سطح میانی	حضور عناصر معماری آئینی ایران، رعایت اصول معماری آئینی (درون‌گرائی، مرکزگرائی، تقاضن، سلسله‌مراتب)، شفافیت و تداوم بصری درون‌بنا	اشراف بصری به بیرون (حسینیه درب‌باغ دارای شفافیت گسترده به محوطه بیرونی نیز هست)؛ جهت‌گیری سلسله‌مراتب ورودی (در حسینیه ماداب شرقی غربی است).
سطح خرد	سادگی در تزئینات، به کارگیری مصالح بومی، سازه مناسب با ابعاد و سازگار با اقلیم، نزدیکی ابعاد و تناسبات به نسبت سایرین کوچک‌ترند)	تعداد ورودی، وجود سکو (حسینیه درب‌باغ)، وجود تزئینات نقاشی (حسینیه ماداب)، نوع رسمی، ابعاد گبدخانه (پهلوان و درب‌باغ از طلایی و زرین ایرانی



تصویر ۷. الگوی کلی نهایی حسینیه‌های دوره قاجار کاشان

در پایان امید است که این نوشتار زمینه‌ساز مطالعات بعدی در رابطه با بررسی دقیق‌تر سازه، تزئینات و گونه‌شناسی معماری آئینی شهرهای مذهبی چون کاشان گردد، همچنین سایر بناهای عام المنفعه که در کنار حسینیه‌ها شکل گرفته‌اند و جزء جداناپذیر آن‌ها گردیده‌اند آب انبارها، مساجد و تکایا و... که مطالعه آن‌ها در این نوشتار نمی‌گنجد لازم است در پژوهش‌های آتی مورد توجه قرار گیرند.

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از مباحث رساله کارشناسی ارشد معماری نگارنده با عنوان «طراحی فرهنگسرای بنی‌هاشمیان با توجه به الگوی معماری حسینیه‌های دوره قاجار کاشان» که به راهنمایی استاد محترم دکتر بهرام گسیلی و با مشاوره استاد گرامی دکتر یاور رستم‌زاده (دانشگاه محقق اردبیلی) نگارش شده است، همچنین از آقای دکتر وزیری، خانم دکتر دانش‌آرانی و آقای مهندس زیارتی نهایت سپاس و تشکر را دارم.

^۱ Ritual

^۲ Victor Walter Turner

^۳ Christopher Alexander

^۴ Alexander Khutsko

^۵. نظام کالبدی از فرم (توده) و فضا (بر و خالی) شکل گرفته است (دی. کی. چینگ، ۱۳۹۷: ۱۳). آنچه تمامیت معماری معرفی می‌شود، تاحدیه توپر یا توده بوده و فواصل میان توده‌ها فضا نامیده می‌شود. از این حیث معماری نسبت میان این دو مفهوم است؛ از این رو عناصر معماری، توده و فضای بی‌شكل و خاصی است که ایده یا همان جان معماری را می‌پذیرد. کالبد یا همان فرم معماری برخلاف مفهوم فضا، امری واقعی و ملموس است و غالباً با میارهای مانند طول، عرض، ارتفاع، بافت، حجم، رنگ، چهت، شکل و مکان مشخص می‌شود (فلاحت و شهیدی، ۱۳۹۴: ۳۰). فضای معماری با عباراتی نظری محصور است، مرکزیت، شفافیت، سیاست، محرومیت، روحانیت، فضای تجمع و ... که بیشتر با ادراک و فهم انسان سر و کار دارد تعریف می‌شود.

^۶ به طور کلی معماری دوره قاجار به دو دوره تقسیم می‌شود، دوره اول از آغاز سلطنت آقامحمدخان تا پایان سلطنت محمدشاه ادامه دارد؛ در دوره اول معماری همچنان درونگرا و بر مبنای سبک اصفهان و درجهت به کمال رساندن آن تلقی می‌شود مانند حرم حضرت مقصوده در قم و مسجد سلطانی. دوره دوم از آغاز سلطنت ناصرالدین شاه تا پایان حکومت قاجار تداوم دارد؛ در این دوره بر اثر آشنایی ناصرالدین، درباریان و محصلین اعزامی به اروپا با معماری غرب سبکی التقاطی از معماری یورپی و غربی رایج می‌شود (حق پرست و همکاران، ۱۳۹۳: ۴۵).

^۷ چهارتاقی که بنیاد مکان‌های آئینی پس از اسلام بر آن نهاده شده است، تا امروز فرم خاص آن بدون تغییر پابرجا مانده است که گواهی بر اعتبار از لی آن محسوب می‌شود؛ شکل آن گنبدی بر مربعی از چهار قوس است. مربع (مکعب) بازترین فرم آفرینش به مثابه زمین نمایانگر کمیت است، در حالی که دایره (گنبد) به مثابه آسمان کیفیت را نشان می‌دهد و ترکیب این دو به وسیله مثلث (کاربندی) که هر دو جنبه مربع و دایره را دارد انجام می‌شود؛ گنبد در تمام جنبه‌های تجلی خود (طاق و قوس) مکان عرش الهی و فرمی عالی و فرازمانی است. لذا چهارتاق مأوا و مکان تولد، زندگی و مرگ روحانی است (اردلان و بختیار، ۱۳۹۶: ۱۰۵ و ۵۱). همچنین فرم‌های هندسی منتظم مانند هشت‌ضلعی که رمز هشت فرشته «حاملان عرش‌اند» (بردبازی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۲) لذا تمامی این عناصر کنار هم معماری آئینی را بازمی‌نمایاند.

^۸ چهت رعایت محرومیت دیباری و شتوایی در کالبد از ابرازهایی مانند درون گرایی (توجه به درون)، سلسنه‌مراتب (تفکیک قلمروها)، مکان‌بابی (مصطفیت از دید مزاحم) و تناسبات (افزایش ابعاد و ارتفاع در فضاهای عمومی تر مانند هشتی و کاهش ارتفاع در فضاهای با عوومیت کمتر مانند دلان چهت افزایش محرومیت و حفظ حرمت‌ها) نمود می‌باشد و هر یک از این ابزارها بر اساس روش‌ها و عناصر مختلفی محرومیت را ایجاد می‌نمایند. (مؤمنی و ناصری، ۱۳۹۴: ۳۰-۲۲).

^۹ نسبت طلائی از تقسیم پاره خط به دو قسمت به دست می‌آید، نسبت طول قطعه بزرگ‌تر به تمام پاره خط، مساوی با طول قطعه کوچک‌تر به قطعه بزرگ‌تر بوده و معادل ۱/۶۱۸ است (بلیلان و حسن‌پور لمر، ۱۳۹۸).

منابع

- اردلان، نادر و بختیار، لاله. (۱۳۹۰). حس وحدت، نقش سنت در معماری ایرانی. ترجمه: ونداد جلیلی (۱۳۹۶). تهران: علم معمار رویال.
- استناد و مدارک اداره میراث فرهنگی کاشان.
- آسایش، سیدمحمد. (۱۳۹۹). خانه به مثابه حسینیه؛ تدوین الگویی برای خانه‌های امام حسینی یزد. صفحه. ۹۱ و ۹۰، ۵-۲۶.
- افتخاری، کاملیا. (۱۳۹۴). رویکرد تحلیلی به الگوی شهرسازی سنتی برای ارایه ضوابط ساختار محور تاریخی در مقیاس شهرهای متوسط و میانی (مطالعه موردی: شهر میانه). باغ نظر. ۳۴ (۳)، ۲۵ - ۳۶.
- امین زاده، بهنائز. (۱۳۷۹). حسینیه‌ها و تکایا، بیانی از هویت شهرهای ایرانی. هنر زیبا. ۶ (۶)، ۵۵ - ۶۶.
- بابک، داریوش؛ اسگارد، آن و منصوری، سیدامیر. (۱۳۹۹). چارتاقی، تداوم تقدس کوه در آیین‌ها، معماری و منظر ایران. منظر. ۵۳، ۵۳ - ۶۴.
- بلیلان، لیدا و حسن‌پور لمر، سعید. (۱۳۹۸). الگوی هندسی و تناسبات طلائی، زبان مشترک معماری و هنر در روستای تاریخی ابیانه. معماری اقلیم گرم و خشک. ۷ (۹)، ۴۵-۶۸.
- حسن‌پور، مرتضی و سلطان‌زاده، حسین. (۱۳۹۸). تأثیر آیین تعزیه بر معماری بومی تکایای مازندران - طایفه اسک آمل. مطالعات هنر اسلامی. ۳۴ (۳۴)، ۲۵۸ - ۲۹۵.

- حق پرست، فرزین؛ مظلوم برهان، شبنم و پیربابایی، حمزه. (۱۳۹۳). تأثیر متقابل موسیقی مذهبی و معماری عصر قاجار در تحول فضاهای جمعی اسلامی (نمونه موردي: تکيه دولت تهران). *نقش جهان*. ۴ (۳)، ۴۳-۵۰.
- خاک زند، مهدی و تیموری گرده، سعیده. (۱۳۹۴). بررسی تأثیر آیین های عاشورایی بر منظر شهری و خاطرات جمعی از دیدگاه شهروندان. *مطالعات شهر ایرانی اسلامی*. ۱۹ (۱۹)، ۵۵-۶۳.
- خرم رویی، ریحانه؛ ماهان، امین و فرزین، احمدعلی. (۱۳۹۷). تبیین مفهوم منظر آیینی و بررسی جلوه های تبلور آن. *هویت شهر*. ۳۸ و ۱۳ (۳۸)، ۵۱-۶۲.
- دهخدا، علی اکبر. (۱۳۲۵). *لغت نامه دهخدا*، جلد ۳. تهران: انتشارات مجلس.
- دهخدا، علی اکبر. (۱۳۴۲). *لغت نامه دهخدا*، جلد ۹. تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- دی کی چینگ، فرانسیس. (۱۹۸۸). *معماری فرم، فضا و نظم*. ترجمه: زهره قراگلو (۱۳۹۷). تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- ذال، محمدحسن؛ علیشی، میثم و همتی ازندربانی، اسماعیل. (۱۳۹۴). تداعی معانی و انتقال مفاهیم شیعی در معماری آئینی (مطالعه موردي سقانفارهای آمل). *تاریخ فرهنگ و تمدن اسلامی*. ۶ (۱۸)، ۱۳۳-۱۵۴.
- ذوقی حسینی، الهه. (۱۳۹۱). *معماری تکایای ایرانی*. تهران: انتشارات طحان.
- رجیبی، مریم؛ نقصان محمدی، محمدرضا و منتظرالحجہ، مهدی. (۱۳۹۸). شناخت الگوی کارکرد فضا در حسینیه های شهر تفت. *مطالعات معماری ایران*. ۱۶ (۱۶)، ۱۸۱-۲۰۳.
- روحانی قوچانی، علی؛ ساسان پور، شهرزاد؛ آیدیان، حسین و کاظمی راشد، منیره. (۱۳۹۸). نظریه اشعه فرهنگی و تحول مراسم آیینی و سوگواری در دوره قاجار (با تأکید بر مشهد). *پژوهشنامه خراسان بزرگ*. ۳۵ (۳)، ۵۷-۷۲.
- شاطری، مفید و آزومندان، راضیه. (۱۳۹۴). پیوند آیین تعزیه (شیعه خوانی) با عناصر کالبدی در حسینیه شوکتیه بیرون. *مطالعات فرهنگی اجتماعی خراسان*. ۷-۳۶.
- شریفی شکوه، زینب. (۱۳۹۷). وضعیت فکری و فرهنگی ایران در عصر قاجار. *فرهنگ پژوهش*. ۳۳ (۳۳)، ۱۲۷-۱۴۸.
- شکاری، عباس. (۱۳۸۵). *تاریخ مدارس در کاشان*. کاشان: شناخت. ۲ (۲)، ۱۴۹-۱۶۲.
- ضیایی نیا، محمدحسن و هاشمی زرج آباد، حسن. (۱۳۹۵). تناسب طلائی و سیستم تناسبات ایرانی - اسلامی در مسجد جامع قائن. *مرمت و معماری ایران*. ۱۱ (۱۱)، ۱۰۰-۱۸۹.
- علی الحسایی، مهران و پای کن، عصمت. (۱۳۹۲). تدوین چارچوب مفهومی تعامل شهر و آیین های جمعی و بررسی مصدق آن در آیین های عاشورایی. *مطالعات شهر ایرانی اسلامی*. ۱۲ (۱۲)، ۲۷-۳۶.
- فلاحت، محمدصادق و شهیدی، صمد. (۱۳۹۴). نقش مفهوم توده - فضا در تبیین مکان معماري. *باغ نظر*. ۱۲ (۳۵)، ۲۷-۳۸.
- قنبی، ناصر؛ بمانیان، محمدرضا و گودرزی، الهه. (۱۳۹۶). بررسی تطبیقی کالبدی مسجد سپهسالار (مطهری) و مساجد عثمانی (مسجد سلطان احمد و مسجد ایاصوفیه). *مطالعات هنر و فرهنگ*. ۲ (۲)، ۴۳-۵۸.
- قوچانی، محیا و تاجی، محمد. (۱۳۹۸). کارکرد معماری حسینیه ها به عنوان فضای باز شهری با استفاده از الگوی مسیر حرکت. *مطالعات شهری*. ۳۲ (۳۲)، ۳-۱۸.
- کاظمی شیشون، مهروش و بایبوردی، مهسا. (۱۳۹۸). نقش آیین گذار در ساختار کالبدی حمام های عمومی ایران. *باغ نظر*. ۷۹، ۳۹-۵۰.

- الکساندر، کریستوفر. (۱۹۷۹). معماری و راز جاودانگی، راه جاودانه ساختن. ترجمه: مهرداد قیومی بیدهندی (۱۳۹۶). تهران: انتشارات دانشگاه شهید بهشتی.
- کشاورز، زهراسادات و چلونگر، محمدعلی. (۱۳۹۷). تفسیر و تحلیل نقش آیین عزاداری عاشورا در فرایند تمدنی دولت شیعی صفویه. شیعه شناسی. ۶۳(۶۳)، ۱۵۶ - ۱۹۶.
- کوهستانی نژاد، مسعود. (۱۳۸۷). درآمدی بر تکیه‌های دولتی در عصر قاجار. تئاتر. ۴۲ و ۴۳ (۴۳ و ۴۲)، ۱۱۶ - ۱۳۳.
- گیوبان، عبدالله. (۱۳۸۵). آیین، آیین سازی و فرهنگ عامه پسند دینی: تأملی در برخی بازنمایی‌های بصری دینی و شیوه‌های جدید مداعی. مطالعات فرهنگی و ارتباطات. ۱۷۹ - ۲۱۱.
- مرتضائی نعمتی، سیدمرتضی. (۱۳۹۸). سیر تحولات آیین سوگواری و تعزیه در ایران شیعی. پژوهش ملل. ۴۸(۴۸)، ۱۱۱ - ۱۳۲.
- معین، محمد. (۱۳۸۷). فرهنگ فارسی معین (یک جلدی) بر اساس فرهنگ فارسی شش جلدی دکتر محمد معین. تهران: انتشارات معین.
- مولائی، اصغر و پیربابایی، محمدتقی. (۱۳۹۶). بازشناسی فضاهای مذهبی به عنوان عناصر نشانه‌ای بنیادین در ساختار شهرهای ایران (نمونه موردی: شهر ری). مدیریت شهری. ۵۱(۵۱)، ۲۴۳ - ۲۵۸.
- مؤمنی، کورش و مسعودی، زهره. (۱۳۹۴). رابطه فرهنگ و معماری (با بررسی موزه هنرهای معاصر تهران). جلوه هنر. ۱۵(۱۵)، ۶۷ - ۸۳.
- مؤمنی، کورش و ناصری، ندا. (۱۳۹۴). بررسی ابزارها و روش‌های ایجاد محرومیت در خانه زینت‌الملک شیراز منطبق بر آیات و روایات اسلامی. پژوهش‌های معماری اسلامی. ۳(۹)، ۱۸ - ۳۵.
- ناری قمی، مسعود. (۱۳۹۴). الگوی کالبدی حسینیه‌ها: ریشه‌ها و تحولات. مطالعات معماری ایران. ۹(۹)، ۲۵ - ۴۵.
- نظام دوست، سیدامیررضاء کلانتری خلیل آباد، حسین و بیاران، علی. (۱۳۹۸). تبیین الگوی کالبدی مسکن معاصر مبتنی بر معماری زمینه گرا در شهر کاشان؛ مطالعه موردی: خانه‌های تاریخی منتخب دوره قاجار. مطالعات شهر ایرانی اسلامی. ۳۸(۳۸)، ۵ - ۲۰.
- نقابی، محبوبه؛ هاشم پور، پریسا و آصفی، مازیار. (۱۳۹۹). تبیین کارکرد الگوهای برگرفته از طبیعت در معماری در پاسخگویی به نیازهای انسان در دوره سنتی و معاصر. پژوهش‌های معماری اسلامی. ۲۷(۲۷)، ۱۱۳ - ۱۲۹.
- هاشمی زرج آباد، حسن؛ صادقی، سارا و زارعی، علی. (۱۳۹۵). بررسی نقش اقلیم بر نوع معماری و تزیینات حسینیه نواب بیرون. پژوهش‌های باستان‌شناسی ایران. ۱۱(۱۱)، ۱۵۱ - ۱۶۲.
- Oxford Advanced Learner's Dictionary (2010).
- Turner, Victor W. (1973). Symbols in African Ritual. Science. 179(4078), 1100-1105.

Original Research Article

Rereading the pattern of the ritual architecture of the Qajar period: A case study of Madab Hosseinieh, Pahlavan, Hajonayeb, Dizcheh and Darbbagh in Kashan

Asal Sattar¹, Bahram Gosili^{2*}, Yavar Rostamzadeh²

1- M.Sc. Student of Architectural, Mohaghegh Ardebili University, Ardebil, Iran

2- Assistant Professor, Faculty of Architecture, Mohaghegh Ardebili University, Ardebil, Iran

Abstract

The Qajar period is known as an important part of the history of Iran in terms of giving importance to the construction of religious buildings due to the religious tendencies of the Qajar kings; As a result, Hosseiniehs gained a special status. Also, the city of Kashan, due to its religious background and the existence of Shia scholars, was highly regarded by the Qajar kings. This led to the construction of numerous religious sites, including Hosseiniehs. However, the architectural model of these places and the reliance of the Qajar dynasty on this model have always been questioned. Therefore, identifying the architectural model used in Hosseiniehs of the Qajar period as a religious representation can remove ambiguities and more importantly introduce a contextually and functionally consistent model. This sheds light on the quality and culture of the current architecture of Kashan. Therefore, the purpose of the research is to reach the architectural model of the Qajar period Hosseiniehs in Kashan. In this regard, five such Hosseiniyahs in Kashan were identified. The study is conducted with a descriptive-analytical method, field studies and the study of ascriptions, documents and historical texts at the three levels of macro, medium and micro. Finally, data were collected for the questions raised in the research about the characteristics of the spatial physical pattern of the Hosseiniehs as well as the similarities and differences involved. Just slight differences were found in the input components as well as the number of inputs and the dimensions of the dome and extensions. In the case of each example, there is a fixed, distinct and centralized physical spatial pattern in terms of plan, form, spatial organization, facade, materials, space, as well as decorations. They fully follow the principles of ritual architecture (symmetry, hierarchy, centralism and introversion). As a result, the most characteristic features of the spatial physical pattern of the studied Hosseiniyehs are specific geometry and form, easy access, theatrical, sacred and centralized spatial manifestation through spatial organization and the use of special architectural elements such as skylights, domes and applications in a space with an average area of 200 to 350 square meters.

Keyword: Kashan, Qajar period, Pattern, Physical system, Ritual architecture